

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MARCH 19, 1965 — No. 689 — 20th YEAR OF PUBLICATION

KARAKTER

Niemand zal willen zeggen, dat de kerken in onze tijd geen moeite doen om de mensen te trekken. In de zaterdagavond editie van vrijwel elk dagblad kan men rijen advertenties vinden, waarin men dringend wordt uitgenodigd "to come and worship". En de meeste kerken kondigen vroegtijdig aan welke pakkende titel de predikant heeft gekozen voor zijn preek op de komende zondag. En behoudens deze titels, zoekt men het in een levendiger liturgie, mooiere bloemen en planten in de kerk, en zorgvuldig uitgesochte koorzang.

En toch gaat het niet. Toch neemt het kerkbezoek eerder af dan toe. Toch lijkt het er op, dat de kerk al verder van de wereld komt af te staan.

Natuurlijk, er zijn wel verklaringen te vinden. Meer verklaringen dan remedies. Er is in het kort een korte tijd zoveel veranderd in de wereld, vooral dank zij de communicaties. Vroeger was, vooral in de dorpen, de kerk het centrum waaromheen alle sociale activiteit zich groepeerde. Er was niet veel anders.

Maar nu worden wij, voornamelijk dank zij radio en T.V., deelgenoot gemaakt van wat er in de wereld plaats vindt. Iedereen kan nu meemaken wat er met zijn medemens gebeurt, waar die medemens zich ook mag bevinden. Studenten in Moskou gooien inkt tegen het gebouw van de Amerikaanse ambassade en bekogelen de politie met sneeuwballen, omdat de communisten in Zuid-Vietnam "onrecht" wordt aangedaan. En in Toronto zitten studenten nu al dagen en nachten de kou te trotseren om de negers in de "south" het recht van stemmen te geven.

Niemand staat meer op zichzelf. Als ooit de slagzin van de Franse revolutie werd bekendtoond, dan is het vandaag. Er moet vrijheid zijn, gelijkheid en broederschap. Daarom verbleken nationaliteiten en zijn grenzen bezig te verdwijnen. Men groept samen, niet alleen in politiek opzicht, maar ook economisch en maatschappelijk. Men werkt het liefst bij een "grote zaak" en arbeiders verenigen zich in mammoet-unions.

In deze wereld staat de kerk. En natuurlijk blijft de kerk niet onaangetaast. Men leest van "mergers" en van kanselruil en de oecumene is een geveleugeld woord geworden, dat zelfs door de muren van de rooms-katholieke kerk heen te dringen. Als wij de mensen dan niet meer naar de plaatselijke godsdienstbeoefening kunnen krijgen, laten wij dan de kaartsystemen bij elkaar voegen. Dan komen wij tenminste tot een respectabel cijfer.

Daar wordt het niet gemakkelijker door.

Een kerk, die nog een belijdenis handhaaft en een kerkenorde eerbiedigt, doet het daarom niet meer zo. Men verwacht van een kerk dat zij vriendelijk zal zijn, een warm hart heeft, maar niet dat ze gezag uitoefent of een last oplegt.

Zou het dan toch maar niet beter zijn de lijn wat te laten vieren? Moeten wij dan niet wat ruimte maken? De mensen zijn nu eenmaal niet meer zo als vroeger, en een kerk die haar tijd niet verstaat, mag niet verwachten verstaan te worden.

Daar zit een uitdaging in.

Het komt er nu meer dan ooit op aan, dat de kerk en dat de kerkmensen karakter tonen en ook uit dat karakter leven. Karakter, ja, maar wat is dit? Betekent dit, dat wij een zekere struisvogel-politiek moeten voeren en ondanks alles maar moeten vasthouden, wat onze "vaders" hebben neergeschreven? Moeten wij ons niets aantrekken van wat er om ons heen gebeurt?

Wat is een karakter, een karakter van een kerk of een karakter van een mens? Wij nemen hier over wat prof. A. L. Janse de Jonge hierover schrijft in zijn boek "Karakterkunde" (blz. 16):

"Wij spreken van het karakter van een landschap of ook van een gebouw, maar evenzeer van het karakter van een bepaalde persoon. Zo in het algemeen genomen zou men het kunnen omschrijven als het kenmerkende, als datgene wat specifiek is voor de zaak of

de persoon, die we op het oog hebben. En dit is ook wel juist, maar in deze zin zou men ook het woord "karakteristiek" kunnen gebruiken, terwijl bij het spreken over het karakter van een gebouw nog meer naar voren komt het elgene, datgene waardoor het gebouw wordt tot een eigen zelfstandigheid, die beslag op ons legt, en een eigen vorm voor onze ogen aanneemt.

Het woord karakter is afgeleid van het Griekse woord dat "kras" betekent. In de oudheid maakte men bij het schrijven gebruik van griffels, die krassen gaven in een bepaalde substantie. Zo spreken wij ook nog wel van karakters in de betekenis van een bepaald soort letters. Overdrachtelijk is het woord dan later gebruikt voor al datgene wat vast staat, wat in de ware zin "kenmerkend" is voor een bepaalde zaak of een persoon. Kenmerkend hier in de zin dat wij het kennen door bepaalde merken, door tekenen, door "karakters". In dit gebruik lange overdrachtelijke weg blijft echter iets behouden van de oorspronkelijke zin van karakter, nl. datgene was vast staat, wat onuitwisbaar is, en wat blijft gelden."

Als wij in die zin aan het woord karakter mogen denken, komt ons onwillekeurig het gebeuren bij de berg Sinaï voor de geest. Daar ontving de kerk van het Oude Testament de wet "gegrift in stenen tafelen". En van de gelovigen in het Nieuwe Testament wordt (in 2 Cor. 3:3) gezegd, dat zij een brief van Christus zijn, "geschreven... door de Geest van de levende God... niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten."

Dat gaat er dus niet meer uit, dat is onuitwisbaar.

Het karakter van de kerk wordt niet bepaald door wat wij er van maken en in hoeverre wij ons aan de tijd kunnen aanpassen, maar wat er door de Geest van de levende God in ons hart ingegrift is.

Een onderwijzer, die tracht het zijn kinderen zoveel mogelijk naar de zin te maken, heeft het bij voorbaat al verloren. Die kinderen willen de regels niet zetten, ook al geven zij de indruk van het tegenovergestelde, zij willen dat die onderwijzer dat doet. In gelijke zin moet de kerk niet trachten de wereld naar de mond te praten, maar moet zij karakter tonen. Daar heeft die wereld — en wij zelf eveneens — veel meer behoefte aan, dan zij voorgeeft.

Het tonen van karakter is uiteraard niet hetzelfde als het conservatief vasthouden aan gebruiken. Het krampachtig vasthouden aan gebruiken en overleveringen kan zelfs wel het ontbreken van karakter openbaar maken.

De wereld heeft dat karakter van de kerk zo nodig, en wij hebben dat zo nodig, omdat dit karakter, dit kenmerkende, niet onze vinding is, maar de "brief van Christus", door de Geest geschreven.

D.F.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op
aan de

Administratie van
CALVINIST-CONTACT

VERLOOFDE PAAR OP PALEIS SOESTDIJK

Paleis Soestdijk: Prinses Margriet en haar verloofde Pieter Van Vollenhoven, die tijdens wintersportvakantie een enkel heeft gebroken, op het bordes aan de achterzijde.

Beelden van en uit NEDERLAND

Een zoon van ons volk

Temidden van een slepende kabinetscrisis kwam vandaag uit Paleis Soestdijk de verrassende mededeling betreffende de verlovings van Prinses Margriet met Pieter Van Vollenhoven.

Met de Minister-President zeggen wij: "Wij zijn er verheugd over dat de keuze is gevallen op een zoon van ons volk". De keuze van Prinses Margriet zelf.

De Prins had zich reeds eerder in het publiek uitgelaten, dat de Nederlandse prinsessen meerdere vrijheid in de keuze van een echtgenoot zou worden gelaten dan vroeger. Dus apriori geen buitenlandse prins, noch zelfs in Nederland iemand van adel.

De heer Van Vollenhoven is een juridisch kandidaat te Leiden, afkomstig uit Schiedam, waar zijn vader Directeur is van een zeilmakerij.

Wat is in zulke dagen een t.v.-toestel een aangenaam instrument. Daar kregen we woensdag 10 maart om 1.15 n.m. zo maar een kijkje in de bibliotheek van het Paleis Soestdijk, waar de hele Koninklijke Familie bijeen was. Prinses Beatrix was in de ochtend per vliegtuig uit de West teruggekeerd, na een zeer succesvolle tocht langs de Antillen en naar Suriname.

En daar stond de blijde Prinses met een jonge man, die men natuurlijk niet kende, doch die de Koningin aan het Nederlandse volk voorstelde als de verloofde van haar dochter. De Prins, anders zo spraakzaam, zocht nu naar woorden.

Prinses Margriet, allerm minst verlegen, vertelde van de kennismaking in de studentenwereld in 1963 en zeide haar studie te willen beëindigen, terwijl haar verloofde die hoopte af te maken.

Minister Marijnen sprak direct daarop vanuit Den Haag en het was een van zijn beste toespraken. Hij zeide:

"Prinses, U hebt een bijzondere plaats in ons hart. Wij houden van U, Uw geboorte was als een lichtflits in de donkere oorlogsjaren. De koopvaardij, van oudsher Hol-

lands Glorie, koos U als petekind. In de jaren na de oorlog zagen wij U in het Koninklijk Gesin opgroeien van kind tot jonge vrouw. Uw leven is met ons volk zo verknoot, dat Uw geluk ook ons geluk is! Uw vreugde is onze vreugde! Mijnheer Van Vollenhoven, het Nederlandse volk kent U nog niet, maar het aanvaardt U, spontaan als de keuze van onze prinses. Wij zijn er verheugd over dat de keuze is gevallen op een zoon van ons volk. Het Nederlandse volk heeft U op dit moment maar één ding te vragen: maak haar gelukkig!

Gaarne wil ik ook de verwachting uitspreken, dat het huwelijk dat U voornemens bent te sluiten, de goedkeuring zal verkrijgen van regering en Staten-Generaal. Wij wensen U toe, verloofden, een zonnige, blijde verlovingstijd temidden van ons volk. Dat Gods zegen ruste op Uw beider toekomst."

Ik geloof, dat deze woorden ons volk uit het hart zijn gegrepen. Uiteraard zullen sommigen nog moeilijk afstand kunnen doen van de glamour van Hof en adel.

En stel eens dat Prinses Margriet, die tweede is in de lijn van de troonopvolging, eens werkelijk Koningin zou worden, wordt de heer Van Vollenhoven dan Prins der Nederlanden?

Die vraag is momenteel niet aan de orde.

Bovendien is het juist wat ergens opgemerkt werd, dat deze verlovings een kenmerk van hedendaags Koningschap is. De ontwikkeling in Europa, het streven naar een politieke en economische continentale eenheid, zal ook invloed hebben op de vormen van regeer en koningschap.

Prinses Margriet, die op bepaalde foto's lijkt op haar grootmoeder Wilhelmina, heeft direct verklaard, haar verplichtingen als Prinses van het Huis van Oranje-Nassau te zullen blijven waarmaken.

's Avonds was het groot feest op Soestdijk.

Daarbij waren ook Prinses Irene en Prins Hugo aanwezig, wat Ko-

ningin Juliana's moederhart wel goed zal hebben gedaan. Ook dat is en blijft haar dochter.

Uit heel het land en vele delen van de wereld stromen de gelukwensen en geschenken binnen. En morgen gaan ze in het stralend zonnig winter-lenteweer, dat al dagen aanhoudt, een rijtoer door de Residentie maken en wordt een ontvangst gehouden in het Gebouw van de Eerste Kamer.

Het geheim was goed bewaard. En de wijze waarop Koningin en Prins de verlovings aan het Nederlandse volk bekend maakten, zal evenzeer als de aankomst van haar zelf en haar prins in 1937 op het Paleis Noordeinde, lang in de herinnering voortleven.

Toen was het al zulk een trefend tafereeltje.

Koningin Wilhelmina hield de teugels van het protocol nogal stevig in handen. Maar wat kun je doen tegen verliefde jonge mensen?

Daar kwam toen een sportauto aan met een stralende prinses en een knappe prins, die zelf zonder dat een lakei klaar stond om het portier te openen, uit de auto sprong en de koningin, zijn aanstaaende schoonmoeder omhelste en spontaan een paar stevige zoenen gaf. En dat zo maar ten aanschouwen van de mensen. Weg protocol!

Daarin school al een belofte van veranderde opvattingen en een doorbreken van een starre traditie. Die nu haar bekroning vindt in de verlovings van het petekind van de koopvaardij met een zoon van ons volk.

Men kan begrijpen, dat de kabinetscrisis bij dit blijde lentsnieuws van de voorpagina's verdween.

Er valt ook niet veel nieuws over te vertellen.

De informateur — op dit gebied heeft men in Nederland zich nog niet bij de moderne tijd aangesloten en struikelt men over zijn eigen stramme benen — is nog steeds aan het informeren.

Het schijnt, dat de drie fracties van de R.K., C.H. en A.R. het in hoofdzaak wel eens zijn, doch de liberalen moeten natuurlijk wel enige buit behalen, willen ze niet hun gezicht verliezen. Je laat een Kabinet nu eenmaal niet vallen, als het niet om iets gaat. Toch schijnen ook zij bereid om water in de wijn te doen. Commerciële radio en televisie, daar is men het wel over eens, komt er niet. We blijven bewaard voor programma's, doorschoten met reclame voor bier, sigaretten, lipstick.

Waar het om gaat is, wat onder open bestel moet worden verstaan. Men is bereid om andere concessies zandvergruining te geven, doch de liberalen willen die op eigen houtje laten opereren en de anderen hen inpassen in het bestaande bestel, dus onder controle van de Radio-Unie. En als er dan wel reclame komt, wie delen dan in de proeven?

Sommige mensen maken van dit alles een zwaar principiële kwestie. Eerlijk gezegd, vermogen we het niet in te zien. Zeker is zij niet een onderbreking van het regeringsbeleid waard. De P.v.d.A. zit op het vinkentouw. Vondeling en de zijnen spelen het spel knap. Ze doen net als het meisje, dat zich houdt alsof ze niet verliefd is en een beetje koel de minnaar op een afstand houdt. Intussen graag en lekker!

Hoe het afloopt zullen we zien, al mag ik U nog niet garanderen de oplossing in mijn volgend artikel te kunnen vertellen.

Cn.

PIET KEE IN TORONTO

De bekende Nederlandse organist en componist Piet Kee geeft op zaterdag 27 maart a.s. een orgelconcert in de St. Paul's Anglican Church, 227 Bloor Street East, Toronto, Ont.

Het concert begint om 4.00 n.m. De toegang is gratis.

Het programma bestaat onder meer uit werken van Jacob Obrecht, Bach en Walter Piston.

Hoogtepunt van het programma zal zijn de improvisatie over een tijdens het concert aan Piet Kee opgedragen thema.

Piet Kee was leerling van zijn vader, Cor Kee en van Dr. Anthon van der Horst en werd in 1952 organist aan de St. Laurenskerk te Alkmaar, in 1956 stadsorganist te Haarlem.

Piet Kee is hoofdleraar aan het Muzieklyceum te Amsterdam. Op drie der Internationale Orgelconcoursen te Haarlem behaalde hij de Zilveren Tulp.

Het orgel waarop het concert gegeven zal worden bestaat uit 9000 pijpen. Het staat bekend als 'the largest and most complete organ in Canada.'

De akoestiek van de kerk, waarvan gesegd wordt meer geschikt te zijn voor orgelconcerten dan voor het gesproken woord, biedt plaats aan 3300 personen.

Onverwacht bezoek!

En ze worden verwelkomd met thee en een speculaasje. Want moeder zorgt er wel voor, dat die in huis zijn. VOORTMAN'S maakt van die gezellige koekjes! Iedereen is er dol op. Je ziet en proeft dat die met zorg gebakken worden. Zet U ze 66k eens op Uw boodschappenlijstje.

Speculaasjes van VOORTMAN'S
de bakker, die ze bakken kan!

Bewaars Uw speculaasjes in een goed afgesloten trommel; ze blijven dan langer goed.

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

Meningsvorming in de Nederlandse Gereformeerde Kerken inzake de aansluiting bij de Wereldraad van Kerken

Oecumenische meningsvorming is een parool van de dag, de Duitsers zouden zeggen: das Gebot der Stunde.

De Rooms-Katholieken zijn met duidelijke stem gaan spreken in hun Vaticaans Concilie, de Grieks-Katholieken brengen hun speciaal-oecumenische opvattingen in de Wereldraad van Kerken sinds ze daar lid van werden, de Reformed Churches of America and Canada staan dit jaar voor een eerste-rangs oecumenische beslissing (de vereniging met de Southern Presbyterian Church in de U.S.) en de Gereformeerde Kerken in Nederland spraken uit op de Synode van Groningen-Lunteren, dat er 'in de wijze, waarop de grondslag van de Wereldraad van Kerken functioneert, geen doorslaggevend verandering gelegen is om zich bij de Wereldraad aan te sluiten'.

Nu voegde deze Synode aan haar uitspraak echter een ander besluit toe.

Ze verklaarde 'geen verdere besluiten te zullen nemen inzake aansluiting bij de Wereldraad, alvorens het geargumenteerde oordeel van de eigen kerken daarbij mede in rekening kan worden gebracht'.

Dat betekent, dat de Nederlandse Gereformeerde Kerken zich nu in een acuut stadium bevinden van Oecumenische meningsvorming en het zal wel niemand verwonderen, dat van verschillende zijde en op verschillende wijze op het besluit van de Ned. Synode wordt gereageerd.

Prof. Zuidema schreef zijn pocket-boek: 'Op de Tweesprong', waarin hij zo scherp mogelijk positie nam tegen het Synodebesluit.

In het "Gereformeerd Weekblad" becommenteert prof. Herman Ridderbos prof. Zuidema's boekje in sterke bewoordingen.

Astma - Bronchitis,

Blaaskwalen, bloedarm, zenuwzwakte, te hoge bloeddruk, bedwacht, galsteen, -stuwings, -blaasontsteking, hartzwakte, ischias, jicht, lever- en longkwalen, maag- en darmzwakte of -zweer, nierontsteking of -steen, open wonden, pijnlijke of moeilijke urineren of enige andere ziekte? Met onze onschad. Flora-geneeskruident oogsten wij reeds 87 jaren de frapantste resultaten, ook in schijnbaar hopeloze gevallen.

Voor Canada uitaluitend volle kuren (9 mnd. à \$18.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

De voorzitter van de Synode, dr. Kunst, reageerde hierop en kwalificeerde het boekje van prof. Zuidema als een voorbeeld van een onaanvaardbare strijdsmethode; prof. Zuidema, aldus dr. Kunst 'zet broeders van hetzelfde huis tegen elkander op', en dr. Gilhuis van Den Haag, die in zijn Kerkbode over hetzelfde onderwerp schreef, voegt hieraan toe, dat 'het hors d'oeuvre van prof. Zuidema zo gekruid is, dat hij het niet lust'.

Da. C. W. Keur reageert hier weer op in het jongste nummer van Getrouw, en hij verklaart: 'De manier waarop dr. Kunst zich van zijn opponent afmaakt, is niet juist', terwijl hij later in zijn artikel de kernvraag stelt: 'Is het dan niet juist, dat in de Wereldraad orthodox en vrijzinnig naast elkaar worden geplaatst op voet van gelijkheid?'.

Er waren meer voorbeelden te noemen van bezinning op de oecumenische vraagstelling in de Gereformeerde pers, en het jongste geschrift van prof. Dijk: 'Koersverandering in de Gereformeerde Kerken' zal in dit blad nog wel besproken worden; maar het komt ons voor, dat ongetwijfeld een zo juist verschenen circulaire wel de meeste aandacht zal trekken, toegezonden als ze is aan alle kerkeraden van de Gereformeerde Kerken in Nederland.

Ze is ondertekend door 18 predikanten en 11 gemeenteleden uit alle provincies en ze draagt tot opschrift: Welk antwoord?

De toon van dit gehele stuk is gematigd, zakelijk en broederlijk. De kritische punten, in dit schrijven naar voren gebracht, zijn de volgende.

De schrijvers menen, dat de Synode 'de schijn van eenzijdigheid in de voorlichting te weinig ver-

NIEUWE BEDREIGING UIT RUSLAND

Een groot offensief vanuit Rusland is ingezet over geheel Europa. In verschillende Oost-Europese landen zijn reeds duizenden slachtoffers. Berichten uit West-Europa zijn alarmerend; men verwacht dat binnen zeer korte tijd ook hier de gevreesde aanval op de menschaal zal plaats vinden. Men neemt alle voorzorgsmaatregelen die beschikbaar zijn om dit gevaar het hoofd te bieden.

De Oostkust van Canada heeft reeds tot moeten betalen en veel van zijn scholen gesloten, daar het offensief ook daar al een feit is geworden. De vrees dat ook de rest van ons land en de U.S.A. in deze zaak betrokken raakt is zeker niet denkbeeldig.

In Rusland zelf heeft men getracht met knoflook deze afschuwelijke griep epidemie binnen eigen perken te houden, maar ofschoon er in geheel Moskou geen knoflook bolletje meer te koop is, grijpt de ziekte nog steeds snel om zich heen en verbreidt zich verder en verder over de buitenlandse grenzen.

Uit Holland schrijft men: "Velen slikken levertraan bij de letters en vitamine tabletten bij het dozijn in de hoop om zo op de been te blijven, maar wij houden ons maar aan het aloud beproefde middel: Haring eten. Evenals in 1958 toen de A. griep zo veel slachtoffers maakte en de haringconsumptie zich meer dan verdubbelde, ook nu het haring verbruik sterk toegenomen en slinkt de voorraad hard. Geen wonder! Want tot nu toe zijn we allemaal — dank zij de haring — gelukkig nog zo fit als een hoentje..."

EEN GEWAARSCHUWD MENS GELDT VOOR TWEE!!

Het is een bewezen feit dat haring een van de meest afdoende middelen is om van een aller-akeligste influenza verschoond te blijven. Haring bevat n.l. alle mineralen en vitamines om op een natuurlijke en bovenal heerlijke manier tegen een griep-epidemie te harden.

EET DUS HARING BIJ DE VLEET!

Jong en oud, EET, EET, EET!! En de beste haring die men ziet, is die van C. Parlevliet.

(Advertentie)

meden heeft', waarmee ze doelen op het feit, dat de kerken alleen een rapport toegezonden kregen, waarin de voorstanders van toetreding tot de Wereldraad aan het woord zijn, maar niet het ook op de Synode ingediende rapport, waarin bezwaren werden naar voren gebracht. Ze vervolgen met erop te wijzen, dat de Synode spreekt van de 'oecumenische roeping' van de kerken, zonder nader te omschrijven wat ze op grond van de Bijbel daaronder verstaat. Het schijnt 'zo te zijn, dat 'oecumenische roeping' hetzelfde is als 'toetreding tot de Wereldraad', maar de schrijvers zijn van oordeel, dat dit nog bewezen moet worden. Ze wijzen erop, dat het Protestants karakter van de Wereldraad niet meer aanwezig is, dat de Wereldraad van elke kerk vraagt eigen belijdenis en kerkbestaan relatief te stellen, dat in een officiële uitspraak van de Wereldraad zelfs in één adem worden afgewezen de leer van de onfeilbaarheid van de paus en de leer van de onfeilbaarheid van de Bijbel — beide worden als 'absolutisme' veroordeeld.

De mening dat de Gereformeerden toch moeten toetreden om hun geluid te laten horen, wordt 'een fatale vergissing' genoemd, omdat toetreding veel meer betekent: voor alles een aanvaarding van de ideologie van de Wereldraad.

Gedocumenteerd wordt aangevoerd, dat deze ideologie niet anders is dan een soort van 'oecumenisch geloof' en dat de Wereldraad zichzelf heeft genoemd 'een werktuig van de Heilige Geest in een nieuwe en nog niet eerder voorgekomen vorm om Gods wil voor de kerk te verwerkelijken'. Daarom is het ook volkomen consequent, wanneer de Wereldraad 'solidariteit' van haar leden vraagt, ook met betrekking tot leer en belijdenis.

De schrijvers wijzen er verder op, dat de Gereformeerde Synode heeft verklaard dat de grondslag van een oecumenisch verband niet in strijd mag komen met de Bijbel; ze achten dit een te negatieve voorwaarde, en zouden liever hebben gezien, dat de eis was gesteld van de erkenning van de Schrift als het onfeilbaar Woord van God.

Ze spreken van het bestaan van verschillende Christologieën in het kader van de Wereldraad en van de praktische consequentie van de aansluiting, hierin bestaande, dat het uiterst moeilijk zou worden tegen verkeerde leringen in andere kerken te strijden. Ze geven voorbeelden van onbijbelse leringen in de uitspraken van de Wereldraad zelf, ontleend aan het Rapport 'Getuigen'.

In dat Rapport wordt wel gesproken van 'het apostolisch getuigenis', dat door de Schrift tot ons komt in de van de Geest vervulde Kerk, maar nergens in het hele verband blijkt, dat de Wereldraad

belijdt dat de openbaring van Gods genade in Jezus Christus alleen, genoezaam en onfeilbaar in de Heilige Schrift als het door de Heilige Geest ingegeven Woord Gods tot ons komt. Voorts leert dit Rapport de algemene verzoening in de zin van alverzoening, door Christus te noemen 'de Redder en Heer van alle mensen', 'de enige Heer en Verlosser van alle mensen', die 'gestorven is voor alle mensen', die 'voor ons en alle mensen de gemeenschap met God heeft tot stand gebracht'. En ook wordt in dit Rapport gevonden de leer, dat ook in andere godsdiensten iets van Christus te vinden is, zoals gezegd werd: 'We moeten het gesprek over Christus met de andere godsdiensten beginnen, wetende dat Christus Zich door ons tot hen richt en door hen tot ons'.

Aan het slot van hun schrijven wijzen de broeders met nadruk de gedachte af, alsof het hier een keus zou gelden tussen progressiviteit en conservativiteit; ze zeggen

dat hier beaalt een zeer zakelijke keuze in het geding is: die tussen de Schriftuurlijke weg of die van een onbijbelse oecumeniteit en ze verklaren, dat hier de fundamente van ons (Gereformeerde) Kerk zijn in het geding zijn.

De hier te herde gebrachte argumenten komen in grote trekken overeen met die van prof. Zuidema. Maar men zal aan de broeders, die ze naar voren brachten, niet kunnen verwijten, dat hun taal te gepeperd was; men zal naar hun argumenten moeten luisteren en ze moeten weerleggen of aanvaarden.

De Gereformeerde Kerken in Nederland staan wel voor een zeer ingrijpende beslissing, waarin tenslotte ook de andere Gereformeerde Kerken in de wereld betrokken zijn.

God geve, dat de zaak van de eenheid ons niet moge brengen op een weg van verdeeldheid.

L. Praamasma

BOEKBESPREKING

Dr. G. C. Berkouwer, Vaticaans Concilie en Nieuwe Theologie. Kok, Kampen, 1964, 339 blz., f 17.50.

Dit boek werd gepubliceerd tussen de tweede en de derde zitting van het Vaticaans Concilie waar professor Berkouwer als waarnemer aanwezig was. De derde zitting van hetzelfde Concilie had een teleurstellend verloop. Toen heeft immers de paus ingegrepen. Hij heeft een verklaring over de godsdienstvrijheid tegengehouden. Hij heeft wijzigingen aangebracht in het decreet over "oecumenisme", en hij heeft een nota toegevoegd aan het schema over de "collegialiteit" (het college van bisschoppen), in welke nota de soevereiniteit van de paus beklemtoond werd. Als klap op de vuurpijl heeft de paus nog een eretitel aan Maria toegekend, "Moeder der Kerk". Deze pauselijke handelingen op dit tijdstip werkten als een koud waterbad voor ons die hoopten op een schriftuurlijke vernieuwing.

Hoewel dus het boek van Berkouwer een tussentijdse beschouwing bevat, heeft het allerminst zijn waarde verloren. Een engelse vertaling van het boek is inmiddels gepubliceerd. Een professor van Harvard noemde het lezen van dit boek een "breath-taking experience". Dat zal het wel niet zijn voor onze lezerskring. Om te beginnen zijn Berkouwer's boeken moeilijk te lezen. Hij schiet niet op met zijn betoog. Elk onderwerp wordt gesteld, bekeken, betast, en hij leidt de lezer in cirkels, omdat elke zaak altijd meer facetten heeft dan een gewoon mens geneigd is te denken. Dus, als iemand dit boek gaat lezen, mag

hij er wel de tijd voor nemen. Verder moet u bedenken dat latijn en duits dezelfde invloed hebben op het Nederlands van Berkouwer als het engels op de taal der Nederlandse immigranten.

Men gevoelt bijna eerbied voor de brede en diepe kennis van zaken waarmee de schrijver zijn onderwerp behandelt. Hij geeft geen opinies. Praktisch elke regel is gedekt door feiten en gestaafd met documenten. Er staan geen voorstellingen in het boek en geen verhaaltjes.

Wij zouden wel eens een anekdote verwachten of een beschrijving hoe deze gerokte mannen zich gedragen als ze onder elkaar zijn, maar we krijgen het niet. (Ik vond één anekdote, noot 191, blz. 268). Het boek geeft geen verslag van het Concilie maar in dit boek laat professor Berkouwer zien hoe de Nieuwe Theologie haar invloed doet gelden op het Concilie en spanningen veroorzaakt binnen de Roomse Kerk.

"Nieuwe Theologie is de naam voor een stroming in de Rooms-Katholieke Kerk die kritisch staat tegenover traditionele leringen en gebruiken in deze kerk. De kracht voor de kritiek wordt geput uit een vernieuwde Bijbelstudie. De beweging is niet eensgezind. In het algemeen hebben de woordvoerders van de Nieuwe Theologie meer vertrouwen in moderne exegese dan in de antieke leer. Men eist het recht om kritiek te hebben op de kerk. Opnieuw gaat men de Bijbel interpreteren, en nu in de oorspronkelijke talen. Men tracht een nieuwe visie te krijgen op apostolaat, sacramenten, leergezag. Men is beducht om het enige middelaarschap van Christus te waarborgen tegen de Maria-verering.

Een dergelijke zucht voor herinterpretatie heeft de Roomse Kerk wel eerder gekend, zelfs onlangs nog, in het modernisme. Berkouwer is er van overtuigd dat de Nieuwe Theologie niet een herleefd modernisme is. De nieuwe aanpak van deze theologen begeleidt een nieuw klimaat in de Roomse Kerk en daarbuiten. Men wil niet langer handelen alsof er geen andere Christenen zijn. En men wil als Kerk tot de wereld gaan met een "eigentijdse" taal. Deze mensen zijn bewogen en bereed voor een Kerk die de indruk geeft een trotse en gelukzalige bezitter te zijn van een onveranderlijke waarheid, verschanst in middeleeuwse praal.

Er is werkelijk iets veranderd in de Rooms Katholieke Kerk, zegt Berkouwer in zijn eerste twee hoofdstukken ("Het Onverwachte Concilie" en "Het Veranderde Klimaat"). Vooral het korte optreden van Paus Johannes XXIII heeft

(Vervolg op pag. 6)

Iets nieuws voor ontbijt

Probeer dit smakelijke, gemakkelijk te bakken

Geconfijt Pinda Brood

Begin de dag met warme geboterde sneden machtig pindabrood. De heerlijke smaak maakt dat Uw gezin steeds terugkomt voor meer en meer. Met Magic bakpoeder kunt U er zeker van zijn dat alles wat U bakt een groot succes zal zijn. Generaties van mensen die zelf bakken hebben de betrouwbaarheid ervan bewezen.

GECONFIJT PINDA BROOD

Combineer 3 eetlepels zachte boter, 4 eetlepels bruine suiker en ¼ kop fijn gehakte Planters' Pindaas op de bodem van ingevette 9x5 inch broodvorm.

Zift tegelijk

- 2 koppen eenmaal gekifte bloem geschikt voor alle doeleinden
- 2 theelepeltjes Magic Bakpoeder
- ¼ theelepeltje dubbelkoolzure soda
- 1 theelepeltje zout

Smelt tesamen

- 2 eetlepels Blue Bonnet margarine
- 2 eetlepels Planters' Pindaakaas

Voeg langzaam aan toe

- 1 kop bruine suiker
- 1 goed geklut ei

Roer in de pindaakaas mengsel en 1 kop zure melk. Maak een kuiltje in de droge ingrediënten; meng totdat het juist een melange is geworden. Niet kloppen. Stort het deeg in een klaar-gemaakte broodvorm. Bak in voor-verwarmde matig hete oven (350°F) van 50 tot 60 minuten.

BAK HET MET MAGIC —

DIEN HET OP MET TROTS

Een ander fijn produkt van Standard Brands Ltd.

VOOR AL UW REIZEN

W. VanderBeek

623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.

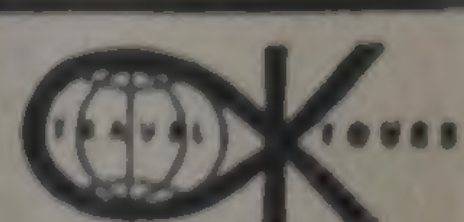
Tel.: 366-4096 and 366-4456

A DIAMOND ring she will love and cherish

For Brampton and surroundings

HARRY WIERENGA
CERTIFIED JEWELLER
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

CALVINIST - CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

OOGGETUIGE VERSLAG UIT SELMA

Selma, Alabama, dinsdag 9 maart.

Om half drie 's middags arriveerden we bij de veelbesproken brug. Het was maar een doodgewone brug over een doodgewone, modderige rivier. Op deze brug en de gebeurtenissen die hier plaats zouden vinden waren de ogen van de wereld gevestigd.

Ongeveer 2500 mensen, negers zowel als een paar honderd blanke predikanten, stonden hier verzameld voor de 50 mijl lange opmars naar Montgomery, de State Capitol van Alabama. Zo wilden ze protesteren tegen discriminatie in het stemrecht.

De hele nacht hadden we doorgereden om dit moment mee te maken. Na het landschap van de staat Tennessee, waar de narcissen bloeden, vormden de kale velden van Alabama een scherpe tegenstelling. Eerst kwamen we door uitgestrekte vlakten van ongecultiveerd land. Zelfs de ongeschoolde waarnemer kon duidelijk zien dat de roodbruine aarde te arm is voor landbouw. Alleen katoen kan met enig succes verbouwd worden. Een moderne, vier-baans verkeersweg voerde ons door een heuvelandschap van ongerepte natuur. Hoe dichtter we bij Selma kwamen, hoe vlakker het land werd. De bossen maakten ruimte voor een hier en daar verspreid stuk bouwland. De verdorde restanten van de laatste katoenoogst waren nog te zien op veel akkers.

Na het beboste heuveland kwamen we voor het eerst in een bebouwd gebied. Voorzover we konden zien woonden hier uitsluitend negers. Het merendeel van de woningen bestond uit krotten. Zelfs voor honden hebben we betere behuizing dan die we hier zagen. De krotten werden gesteund door cementblokken op de vier hoeken. Elk van deze had een gammele veranda met wat wankel meubelen er op en vaak ook een oude wasmachine. Afval en afgedankte rommel lagen om de huizen verspreid.

De vorige dag was al het verkeer naar Selma door de politie aangehouden. We verwachtten dat ook wij nu stoppen moesten. Maar gelukkig konden we doorkrijden.

We kwamen aan om half drie. Selma is een aardig stadje. We reden door de brede straten met statige bomen aan weerszijden. Een lieflijker stadje hadden we tot dusver nog niet gezien in Alabama. De spanning bij de brug was, volgens de radio, op dit moment stijgende. Maar hier was niets van te merken in de straten. De mensen gingen ongestoord hun gang. De scholen gingen net uit, en moeders kwamen met de auto aan om de kinderen op te halen. Een kapper stond verveeld te gapen voor de deur van z'n zaak.

Toen de brug in zicht kwam, zagen we voor het eerst dat er

we later hoorden, verliep alles daar tamelijk rustig. Een van de agenten daar las het bevel voor van de staatsregering, dat het verboden was verder te gaan. Toen vroeg Dr. Martin Luther King toestemming eerst te bidden voordat ze terug zouden keren. Dit werd toegestaan. Toen keerden ze terug.

We hadden ongeveer twintig minuten gewacht toen een politieauto in onze richting de brug afstoot. Een paar bevelen weerkonden. De agenten aan onze kant van de brug kwamen nu in actie. Ze hielden hun knuppels gereed. Meer agenten kwamen aan in auto's. Toen zagen we de stoet aankomen over de ronding van de brug. Toen de duizenden vreedzame demonstranten ons passeerden, konden we de marcherenden goed opnemen. Er waren veel blanken bij. Velen van de predikanten hadden het witte boordje om dat veel geestelijken in Amerika dragen. Haast allemaal droegen ze bedrollen en koffertjes, goed uitgerust voor de 50 mijl lange tocht naar de hoofdstad van de staat Alabama. Sommige predikanten en priesters liepen hand in hand met negers. Twee Joodse rabbis liepen hand in hand met een negermeisje. Toen ze ons passeerden hieven die drie een neger-vrijheidslid aan: "We shall overcome...". Achter ons hoorden en joelden de blanke burgers van Selma. Verwensingen en vloeken waren niet van de lucht...

Maar het was geen glorieuze mars van overwinning. Af en toe begonnen een paar van de marcherenden te zingen, maar toch, het hart was er niet in. Nee, het was geen victorie, het was een tragedie. Het was niet een moment om te zingen, maar om te huilen. Hier waren 600 zwaar gewapende agenten, met haat en wraak in ogen en woorden, die 2500 mensen van verschillende huidskleur en religieuze overtuigingen verboden om op een vreedzame manier te protesteren. Vijftigtienduizend mensen, wier enige misdaad de overtuiging was dat iedere burger het recht heeft om te stemmen. Het werd ons koud om het hart om die agenten daar te horen vloeken en schreeuwen. Ik moest toen denken aan de bezettingstijd, aan de blaferrige S.S.-ers.

DIRTY WHITE TRASH

Toen eindelijk de stoet voorbij was, liepen wij er achter aan, want we wisten niet waar men weer samen zou komen. Ook een paar negers volgden ons voorbeeld. De politie stuurde hen terug. Wij liepen door. Wij waren blank... Toen opeens stond er een forse agent met een blauwe helm op, voor ons.

"Where the h... do you think you're going? Are you with them or something?"

Ja, wat moesten we nou? Hoeveel we niet gekomen waren om mee te marcheren maar meer om te observeren, stonden we hier toch voor een keuze. Toch, na alles wat we gezien hadden, viel de beslissing niet zo zwaar. Het was haast, zoals m'n vriend later opmerkte, een keuze voor of tegen de menselijkheid. We knikten.

"Then get the h... over there!"

We stapten het trottoir af om ons bij de groep te voegen. Uit de hoeken van m'n ogen zag ik een paar agenten op ons toelopen. Achter ons hoorde ik een van hen hopen: Did you lose your way, you dirty white trash?"

Schijnbaar liepen we niet snel genoeg.

"Well... hurry it up, you good-for-nothings!"

Ik keerde me om, om de spreker aan te kijken. Ik kon het haast niet geloven dat ze serieus waren. Ik had me vergist. De agent hief z'n knuppel op. Andere agenten snelden toe. Het laatste stukje hielden we...

Nog maar enkele seconden geleden waren we respectabele blanken in de ogen van de "wet". Zo lang je maar geen sympathie uit voor de neger zijn de blanke burgers van Selma heel vriendelijk tegen je. Maar nu we voor de neger gekozen hadden, waren we opeens "vuilnis", voor de blanke burgers van Alabama minder dan de neger.

We sloten ons dus aan het eind van de lange optocht aan. Een paar van de neger-deelnemers die waarschijnlijk een soort beschermingsdienst vormden, kwamen op ons af, en vroegen:

"You alright?"

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASSOCIATION INC. ANNUAL MEETING of SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASSOCIATION INC. on SATURDAY, MARCH 27, 1965 at 2.00 P.M.

In the
SECOND CHRISTIAN REFORMED CHURCH OF TORONTO
ALBION ROAD, just north of the Macdonald Cartier Highway, Weston interchange.

Speaker:

Rev. Dr. Maurice S. Flint
Director of Chaplaincy Services

Topic:

The responsibility of the Christian Church to the mentally disturbed.

May we ask you kindly to become a member of Salem?

Send a cheque of \$2.50 to Mr. M. B. Rhebergen; 219 St. Lawrence, Whitby, Ont., and you will receive all the documents informing you about the annual meeting. Make the cheque out to Salem, and mail your letter without delay.

A. Vandermaas, president.
J. Van Harmelen, secretary.

"Just fine," antwoordden wij.

Zo kwamen we dus mee te lopen op de weg terug naar het verzamelpunt. Aan weerszijden van de route stonden agenten. De blikken die ze ons als blanke deelnemers toewierpen waren verre van vriendelijk. Achter hen schreeuwde de jeugd van Selma ons toe: "Trash, niggerlovers..."

Na ongeveer 20 minuten bereikte de stoet de negerkerk "Brown's Chapel", het hoofdkwartier van de beweging. Hier verzamelde de hele stoet zich voor de kerk. Iedereen was heel rustig. Er werd een beetje gepraat en handen gedrukt. Televisieploegen stelden hun apparatuur op. Toen zagen we dr. King staan op de stoep van de kerk. Voorzover we konden zien, stond hij op dat moment de pers te woord. Even later richtte hij zich tot de verzamelde menigte. De deelnemers aan de optocht waren teleurgesteld. Ze hadden stellig gehoopt dat ze naar de hoofdstad mochten lopen. Dezelfde teleurstelling was op te merken in dr. King's stem. Hij probeerde z'n volgelingen een beetje op te monteren toen hij zei dat de mars in zekere zin toch wel een succes geweest was, aangezien dit de grootste mars was die het Zuiden ooit gezien heeft. De menigte applaudiseerde, maar niet erg overtuigd. King vervolgde dat hoewel hij eigenlijk tegen een vet van de regering van de State Alabama lagging door deze mars te organiseren, het toch voor hem als een "goddelijke opdracht" gold om toch door te gaan. Het was volgens hem een kwestie van kiezen tussen een onrechtvaardige wet en de morele orde, het duidelijke rechtsgedrag... Hij bedankte al de deelnemers, in het bijzonder de blanke predikanten die van heinde en ver gekomen waren om mee te lopen. De volgende mars, zo zei hij, zou zoveel deelnemers hebben dat het aantal daarvan zou zijn als het zand der zee. Daarmee kwam de mars voor vrijheid ten einde.

Even later liepen we terug naar de auto. We kwamen door de negerwijk. De behuizing hier was allerbedroevendst, zelfs nog stukken slechter dan op het land. De vervuiling en de armoede zijn onbeschrijfelijk. Je moet het werkelijk zien om te geloven. De negers waren erg vriendelijk.

Maar de vriendelijkheid die we hier ontmoette, verdween zodra we weer in het blanke gedeelte waren. De ogen waren vol van verachting en haat. Een garagehouder uitte zijn haat op een ondubbeldzinnige manier: "No good low down trash!" Op dat moment beseften we pas wat het eigenlijk betekent om echt gehaat te worden. En om eerlijk te zijn: we werden er bang van. We liepen daar op straat met het gevoel alsof we twee grote misdadigers waren, net uit de gevangenis ontsnapt. En de wetenschap dat we zelfs niet op de politie konden vertrouwen, maakte dat gevoel niet veel beter. M'n vriend merkte later op dat we ons waarschijnlijk veiliger zouden gevoeld hebben op de straten van Moskou. We voelden ons tenminste veel beter toen Selma een paar mijl achter ons lag.

Langs de grote verkeersweg tussen Selma en Montgomery stond een bordje langs de weg: Christ is the Answer. Christus is de oplossing. Zulke bordjes staan overal langs de weg. Maar Selma haat...

De volgende ochtend vernamen wij in Montgomery, dat het gevoel van gevaar, dat we in Selma zo duidelijk hadden ervaren, niet ingebeeld was. Op de avond van dezelfde dag dat wij in Selma waren, werden drie blanke predikanten overvallen door vier burgers van Selma. Op het moment van dit schrijven lag een van die predikanten dodelijk gewond in een ziekenhuis.

Jan J. H. Hofland

THE CALVIN COLLEGE CONCERT BAND

will give a

CONCERT

in

DELTA COLLEGIATE AUDITORIUM

1284 MAIN STREET EAST, HAMILTON, ONT.

on

THURSDAY, MARCH 25, 1965, at 8 P.M.

THE BAND NUMBERS 80 PARTICIPANTS AND IS CONDUCTED BY PROF. HAROLD GEERDES

THE AUDITORIUM HAS A SEATING CAPACITY FOR 1000 PERSONS

ADMISSION FREE

COLLECTION AT THE EXIT

COME ONE AND ALL

PAULA "SNACKTIME" RUSKS

Top's Importing Limited, Grimsby, Ont.

NOW WITH FREE

GIFT COUPONS

Ask for Snacktime
by name

Support

YOUR CHURCH
IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

Style CRAFT upholstering and interiors

164 KING ST. W., HAMILTON - Phone 529-1545

Voor al Uw stoffeerwerk en het reinigen van gestoffeerde meubelen en vast tapijt geven wij vrijblijvend prijsopgaven aan huis.

After hours call res.: Cornelius de Kort 547-3140

Agio Sigaren zijn beter

Agio Garant	\$ 1.60 per 10
Agio Gouden Oogst	2.25 „ 10
Agio Grand Prix	2.50 „ 10
Agio Petitos	1.85 „ 20

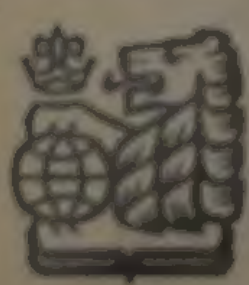
P. J. SCHOLTENS IMPORTS

P.O. Box 507
Waterdown, Ont.

Behoort tot Uw
dromen om Uw eigen
huis te bezitten?

Zorgt dan dat het verwezenlijkt wordt! Ziet hoe Uw spaargelden groeien als U regelmatig stortingen verricht, verwerft regelmatig rente op een spaarrekening bij de Royal Bank.

ROYAL BANK
de bank voor de sparende man

Het geheim van de vooruitgang

door Prof. Dr. T. J. van der Kooy

Wie durft te beweren dat hij een verstandig woord kan zeggen over de vraag, wat als vooruitgang of achteruitgang van de menselijke beschaving moet worden beschouwd, loopt tegenwoordig de kans dat men hem stilletjes zal later praten zonder enige aandacht aan zijn woorden te schenken. Want, zo zal men denken, er is in de loop van de geschiedenis der mensheid voldoende leergeld betaald om nu zo langzamerhand te weten, dat geen verstandig woord over die vraag te zeggen is. Het is al ontelbare malen gebeurd, dat de mensen dachten de steen der wijsen of de sleutel tot de vooruitgang te hebben gevonden, en wanneer zij dan met geestdriftige verwachting het ontdekte pad ten einde liepen, bleek het altijd weer dood te lopen of naar onherbergzame streken te voeren. In vergroting van de burgerlijke vrijheid, uitbreiding van het onderwijs, verbetering van de opvoeding, ontwikkeling van de wetenschap, vooruitgang van de techniek, verbreiding van de democratie, volmaking van de rechtsorde, vermeerdere van de welvaart, vermindering van de ongelijkheid, en in veel andere dergelijke desiderata heeft men in de loop der geschiedenis beurteilungen de oplossing van het vraagstuk van de vooruitgang gezocht en beproefd, doch immer tevergeefs.

Wie de houding aanneemt alsof hij het geheim van de vooruitgang kan ontsluiten, maakt zich echter niet alleen belachelijk maar ook verdacht. Want als hij een serieus mens is, zal hij er wellicht aanstoot aan nemen dat anderen het niet met hem eens zijn, en inderdaad zijn op gezag van de vooruitgang oorlogen gevoerd, slachtingen aangericht, gevangennissen en concentratiekampen gevuld, misdaden bedreven. Op grond van de ervaringen die de hedendaagse generatie heeft opgedaan, noemt men deze neiging tot geweldpleging tegenwoordig een "fascistische" neiging. Niet geheel terecht, want de neiging tot geweldsuitoefening is niet alleen met 't fascisme verbonden. Maar in ieder geval heeft men daarvan in die mate de schrik beet, dat velen tegenwoordig de vraag naar de vooruitgang maar liever laten

rusten.

Zelfs bestaat er soms een zo grote fijngevoeligheid dat het onjuist wordt geacht, in een gedachtenwisseling over een kwestie die de meningen verdeeld houdt, de tegenover elkaar staande standpunten scherp te typeren. Bij een discussie over de sociaal-economische politiek bijvoorbeeld, zou men er zich dan voor moeten wachten bepaalde standpunten als socialistisch of liberaal, als statisch of dynamisch, als klassiek of modern, als conservatief of progressief aan te duiden. En zeker zou men dan niet bepaalde personen, tegen wier opvattingen men bezwaar heeft, in een bepaalde rubriek, voorzien van het bijpassende opschrift, mogen plaatsen. Vooral in de christelijke gemeenten, of ook binnen een christelijke politieke partij, zou men dergelijke discussiemethoden achterwege moeten laten. Want daardoor zouden tegenstellingen worden toegespiet, terwijl in deze tijd van afbrokkeling meer behoefte bestaat aan samenbinding dan aan verdeeldheid.

Met deze pastorale vermaning kan ik mij grotendeels verenigen wanneer het gaat om het samenleven in de kerkelijke gemeente. Het is een reden tot blijdschap, wanneer mensen die op allerlei terreinen uiteenlopende belangen en opvattingen hebben, toch kerkelijk kunnen samenleven, verbonden als zij zijn door eenheid van geloof en belijden. Bij deze eenheid kan, voor wat het kerkelijk samenleven betreft, allerlei verscheidenheid op ander gebied in het niet verzinken. Anders is het naar mijn mening echter bijvoorbeeld gesteld met de christelijke politieke partij. Ik zie niet goed in, hoe een partij die welbewust kiest voor een overheidsbeleid dat met alle aspecten van de christelijke roeping rekening wil houden, in haar geleiden en in haar kader kan werken met mensen die met woord en daad te kennen geven dat zij rechtse of linkse extremisten zijn en willen zijn. Daarom is een "open gesprek" van het hoogste belang voor goede onderlinge verhoudingen, en bij zulk een gesprek is het nu eenmaal nodig de onderscheidene standpunten duidelijk tegenover elkaar te plaatsen en de consequenties ervan in het licht

te stellen. Het is zeker niet af te keuren, daarbij op verantwoorde wijze gebruik te maken van gangbare kwalificaties en begrippen, die sinds jaar en dag burgerrecht hebben verkregen. Het gesprek zou iets krampachtig krijgen, indien dergelijke termen angstvallig zouden moeten worden vermeden. Het is bijvoorbeeld helemaal niet verkeerd dat wij er voortdurend aan herinnerd worden, dat in de christelijke politiek zowel het liberalisme als het socialisme, ook al doet het zich in nog zo gematigde vorm voor, moet worden afgewezen.

Deze uitspraak vindt weinig instemming bij anderen die dit soort van beweringen veel te ongenueerd en te schematisch vinden. Zij wijzen erop dat niet alleen in de christelijke politiek liberale en socialistische denkbeelden een wezenlijke rol spelen, maar dat ook in de liberale en socialistische politiek christelijke gedachten een wezenlijke functie vervullen. Volgens deze opvatting is in de praktijk de afstand tussen christelijke en liberale of socialistische partijen (voorzover zij althans niet in extremisme vervallen) slechts heel gering. Het afleiden van een specifiek-christelijk politiek beleid uit een aantal fundamentele christelijke beginselen, op zodanige wijze dat dat beleid zich duidelijk onderscheidt van het moderne liberale of socialistische politieke beleid, wordt onuitvoerbaar geacht. Daarom is het beter, géén schema van algemene beginselen en begrippen op te stellen, maar bij actuele beleidspunten zich steeds concreet af te vragen, wat de christelijke roeping op die plaats en tijd van ons vraagt. Nog een stapje verder, en de christelijke partij kan worden gemist: haar leden zouden kunnen kiezen tussen de liberale en de socialistische partij.

Men zou kunnen zeggen dat de voorstanders van de beschreven opvatting in die mate doordrongen zijn van hun roeping, dat zij alleen maar daaraan gehoor willen geven, zonder zich te verdiepen in de vraag of die roeping een bepaalde "structuur" heeft. Ik kan mij de houding heel goed voorstellen. Ik neem gaarne aan dat er mensen zijn die de weg kunnen vinden, en de opdracht volbrengen, zonder dat zij een platteland of een schema of richtingsaanwijzers nodig hebben. Dat is benijdenswaardig, want er zijn er ook die gewapend met kaarten en formules toch het spoor bijster raken. Overigens ben ik niet van mening dat het werken met een schema van algemene beginselen om deze of gene reden verwerpelijk is. Het is zelf antiverwonderlijk, dat het christelijk belijden en beleven veel gebruik maakt van formulieren en schema's. Vooral op levensterreinen waar zich zeer gecompliceerde vraagstukken voordoen, zoals bijvoorbeeld op het gebied van de wetenschap en de politiek, ligt deze werkwijze voor de hand. Daar is niets tegen, mits a. het schema verantwoord is (dat is een zware eis), b. het blijft wat het is, namelijk een hulpmiddel, en c. het niet een armzalig surrogaat gaat worden voor de levende roeping zelf.

Ik meen dat wanneer het gaat om de vraag naar de vooruitgang, het wel zeer raadzaam is zich ervan bewust te zijn dat de roeping een veelzijdige structuur heeft. Anders lopen wij het gevaar vooruitgang te constateren wanneer reeds lang absoluteuring van een bepaald gezichtspunt aan de gang is. Naar mij wil voorkomen mag er geen twijfel over bestaan, dat bijvoorbeeld technologische ontwikkeling en economische expansie belangrijke elementen van de vooruitgang zijn, maar er bestaat geen enkele waarborg dat de ontplooiing van gemeenschap en gerechtigheid in de samenleving daarmee automatisch gelijke tred houdt. Intellectuele scholing en opvoering van vakbekwaamheid zijn voor de vooruitgang van grote betekenis, maar de beoefening van redelijkheid en zedelijkheid in het persoonlijk leven en in de betrekkingen tussen de mensen is daarvan geen vanzelfsprekende consequentie. Vermindering van ongelijkheid in de verdeling van inkomen en vermogen en van politieke en economische macht kan een waardevolle gedragslijn zijn in dienst van de vooruitgang, maar deze gedragslijn kan ook tot stagnatie in de economische ontwikkeling en in het politiek proces voeren. Naar mijn mening kan men zich uit deze voortdurende cirkelgang eerst bevrijden, wanneer men inziet dat er algemene beginselen aan het menselijk leven en dus aan de vooruitgang ten grondslag liggen, waarmee men niet naar willekeur kan handelen. Die beginselen zijn niet zomaar "opvattingen" van bepaalde mensen of groepen van mensen, maar zij vormen gezamenlijk een vast patroon of schema, dat voor "de gedaante van de

Wanneer U VIS koopt -verse of bevroren- LET DAN OP DE VOLGENDE MERKEN

PROCESSED UNDER GOVERNMENT SUPERVISION

DEPARTMENT OF FISHERIES
Ottawa, Canada

Hon. H. J. Robichaud, M. P., Minister
Dr. A. W. R. Needler, Deputy Minister

Vergast Uzelf op vis — overheerlijk van smaak — gevangen in Canadees viswater. De winkels hebben een grote keus uit allerlei soorten voor U in voorraad.

Teneinde zeker te zijn van de beste kwaliteit voor Uw geld, gelieve te letten op de merken: "CANADA INSPECTED" en "PROCESSED UNDER GOVERNMENT SUPERVISION".

Deze merken geven aan, dat de vis aan een strenge regeringskeuring werd onderworpen. Ingeblikte, gerookte of in zuur ingelegde vis-producten, in Canada verpakt, zijn niet van deze Maple Leaf merken voorzien, — maar kunnen eveneens met volkomen vertrouwen worden gekocht.

wereld" maatgevend is. Wanneer wij over vooruitgang of achteruitgang van de wereld willen spreken, kunnen wij dat alleen maar op verantwoorde wijze doen wanneer wij daarbij acht geven op de simultane gelding van deze met elkaar samenhangende en elkaander begrenzendende grondbeginselen. Wij kunnen dus niet zonder meer van vooruitgang spreken, wanneer een bepaald criterium dat in een bepaalde tijd door velen naar voren wordt gebracht, en daarom als leidraad bij het praktisch handelen wordt aanvaard, op het resultaat van het handelen in toenemende mate van invloed blijkt te zijn. Ook al zijn velen van mening dat het geheim van de vooruitgang in toepassing van dat criteriumschuile, en dat iedereen die daarmee instemt "progressief" is, daarom behoeft het nog geen blijk van conservatisme te zijn wanneer iemand op matiging aandringt omdat er ook andere facetten aan het probleem van de vooruitgang zitten. Men kan zelfs zeggen dat het op de spits drijven van een bepaald criterium op een conservatieve geeshouding wijst, want daarin komt een zekere verstarring, een tekort aan soepelheid tot uitdrukking, terwijl de ware vooruitstrevendheid dit rechtlijnig denken schuwt, omdat zij zich de veelzijdigheid van haar verantwoordelijkheid bewust wil blijven. De ware progressiviteit vereenzelvigd zich niet (zoals het conservatisme) met de bestaande situatie, want deze is vol gebreken, maar zij wijst de valse progressiviteit af omdat deze wel een bepaald gebrek wil opheffen maar andere laat voortbestaan of zelfs in het leven roept.

Zo beschouwd hangt de vraag naar de vooruitgang ten nauwste samen met het christelijk geloof. Men hoort wel eens de klacht dat de christelijke politieke partijen zich te weinig progressief betonen, maar dan bedoelt men gewoonlijk dat zij op een bepaald punt matiging voorstaan, en dat kan zeer terecht zijn. Naar mijn mening moet de christelijke politiek radicaal progressief zijn, in die zin dat zij zich voortdurend inspannt voor de verwerkelijking van de christelijke beginselen in de concrete situatie. Want niet alleen wordt volgens het christelijke geloof de vooruitgang gezien als een dure roeping, maar ook wordt de veelzijdigheid der roeping daarbij als wezenlijk aanvaard. Dit hangt samen met de onverenigbaarheid van de dienst van God met het dienen van afgoden, want ledere absoluteuring van een beginsel staat gelijk met het oprichten van een afgod. Het is dan ook voor de christelijke wereld een ernstige zaak wanneer zij zich schuldig maakt aan een eenzijdig op de spits gedreven vooruitgang, zoals bijvoorbeeld de kapitalistische ontwikkeling der maatschappij in de negentiende eeuw was. Een dergelijke progressiviteit kan geen ware vooruitgang tot stand brengen, want zij is oorzaak van achteruitgang op vele terreinen des levens. Omgekeerd is het ook voor het christelijk leven een ernstige zaak wanneer het van conservatisme wordt beschuldigd, bijvoorbeeld wanneer vermindering van ongelijkheid in de verdeling van inkomen en bezit aan de orde is. Een zodanige vermindering kan wel degelijk in het belang van de vooruitgang zijn, en wanneer dan daartegen stelling wordt gekozen, bijvoorbeeld met het argument dat die ongelijkheid

in God voorzienig bestel rust, of dat de eigendom een soort van heiligrecht is, is dit een verdachte zaak, immers een groot stuk menselijk doen en laten speelt door de verdeling van inkomen en vermogen heen. In de bijbel is niet voorgeschreven dat het maatschappelijk inkomen naar prestatie of naar bezit verdeeld moet zijn, en dat geen correctie op grond van behoeftecriteria, of geen belastingheffing naar draagkracht, of geen spreiding van opleidingsmogelijkheden over alle groepen der bevolking, zouden mogen worden toegepast. Veeleer zou men zeggen dat dit soort van maatregelen tot vermindering van ongelijkheid in het bijbels klimaat van denken op grond van rechtvaardigheidsoverwegingen als geboden moet worden beschouwd.

De vraag is echter, hoe ver men met nivellering van inkomens kan gaan, want dat men de lagere inkomens niet onbepaald kan verhogen en de hogere niet onbepaald kan verlagen, wordt wel eens vergeten. Blijkbaar komt het rechtvaardigheidsbeginsel ergens in botsing met het doelmatigheidsbeginsel. Al te geforceerde verhoging van de lage inkomens kan tot stijging van de kosten van levensonderhoud leiden, terwijl de produktie gedeeltelijk verliesgevend kan worden, zodat werkloosheid ontstaat. Afremming van de hoge inkomens kan de financiering van de produktie belemmeren. Zou de overheid de financiering van de produktie (zelfs al was zij verliesgevend) voor haar rekening nemen teneinde het behoud van de werkgelegenheid te verzekeren, dan

For all your books, Bibles, Sunday School and Church supplies, records, etc.
Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
38 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon te vullen en op te sturen.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: _____

Post-adres: _____

BANK OF MONTREAL

Family Finance Plan

MY BANK
B of M

Bring all your personal credit needs under one roof

LOW-COST LIFE-INSURED LOANS

Rapport uit Ottawa

De Leiders

door Norman Campbell

(Can. Scene) — Het Parlement is weer bijeengekomen met dezelfde leiders aan het hoofd der partijen. Maar men heeft wel veel moed nodig om te durven beweren dat er een soort evenwichtstoestand is bereikt. John Diefenbaker, de leider van de Progressive Conservative Party heeft een opstand in zijn partij het hoofd weten te bieden. De woordvoerder voor de opstandelingen was Leon Balcer, Diefenbaker's plaatsvervanger voor Quebec, maar alleen reeds het feit, dat de heer Balcer niet als een eventuele opvolger voor Diefenbaker beschouwd kon worden, gaf de rebellen weinig kans van slagen. Ook hadden de heer Balcer en zijn aanhangers (en daaronder bevonden zich minstens twee parlementsleden voor Ontario en drie voor andere provincies) geen overeenstemming bereikt over de vraag, wie de eventuele opvolger van de heer Diefenbaker zou kunnen zijn, hoewel de naam van premier Robert Stanfield van Nova Scotia en die van premier Duff Roblin van Manitoba in dit verband het meest werden genoemd.

Het enige resultaat dat de heer Balcer tot dusver heeft behaald (en terwijl ik dit schrijf heeft hij nog niet te kennen gegeven wat hij verder van plan is te doen), is, dat de Tories voor de zoveelste maal hun huiselijke twisten in het openbaar hebben uitgevochten. Dat is een oude gewoonte van de Conservatieven in Canada. De Liberalen hebben dat veel beter aangelegd. Wanneer de leiders der Liberalen tegenstand ontmoeten, ruimen zij die direct uit de weg. Laurier heeft dat gedaan en Mackenzie King. De Liberalen hebben nooit lang in het openbaar getwist. Prime Minister Pearson is thans bezig pogingen in het werk te stellen om het openbare aanzien van zijn partij te herstellen, dat te lijden heeft gehad van gebeurtenissen, die thans nog in onderzoek zijn, zowel als andere, waarnaar geen onderzoek noodzakelijk geacht is geworden. De Eerste Minister is ervan overtuigd, dat de

Libérale Partij heel wat terrein gewonnen heeft door de beëindiging van het vlagdebat. Goede vrienden beweren echter, dat, hoewel de heer Pearson een ontzocht man is, hij toch geen plannen heeft voor andere terreinen of voor een vervroegde verkiezing.

De enige partijleider in het Lagerhuis, die vast te paard zit, is Tommy Douglas, het hoofd van de New Democratic Party. Er worden geen ontevredenheidsbetuigingen gehoord en de partij heeft het volste vertrouwen op een aanmerkelijke uitbreiding bij de volgende verkiezingen. De positie van Robert Thompson, leider der Social Credits, is minder plezierig. De heer Thompson is druk bezig geweest met het houden van redevoeringen door het gehele land voor de oprichting van een nieuwe conservatieve (met een kleine c) partij. Maar terzelfdertijd is zijn aanhang in het Lagerhuis aanzienlijk geslonken. Een van zijn parlementsleden uit Quebec heeft reeds aangekondigd, dat hij bij de volgende verkiezingen zelfstandig kandidaat gesteld wenst te worden en men verwacht, dat anderen zijn voorbeeld zullen volgen. Ook de Real Caouette groep in Quebec, de Social Credit Rally, heeft met ongeduld te kampen en verwacht wordt dat binnen niet al te lange tijd de gezondheidstoestand van de heer Caouette als reden zal worden gegeven voor zijn aftreden als leider.

Dit alles wijst erop dat een vervroegde verkiezing niet erg waarschijnlijk is. Behalve de NDP is geen enkele partij daar klaar voor. De regering loopt geen kans om door een motie van wantrouwen omver geworpen te worden. Haar positie is onaantastbaar.

De commissies die zijn samengesteld om nieuwe kiesdistricten in de provincies te vormen, zijn hun werk begonnen. Een federale verkiezing, gebaseerd op de volkstelling van 1961 met het oog op de verdeling der zetels, zou pas op zijn vroegst in het najaar van 1966 plaats kunnen vinden.

ELKE FIVE ROSES ZAK BEVAT BLOEM VAN DE HOOGST MOGELIJKE KWALITEIT

LEZERS SCHRIJVEN

RECHTSPERSONLIJKHEID DER KERKEN

Geachte Redactie,

Met belangstelling heb ik het ingezonden stuk van Gerald VandeZande over bovenstaand onderwerp in C.C. van 19 februari gelezen. Wat Mr. VandeZande daarin propageert kan mijn bewondering niet wegdragen, maar hij daarin tracht om de autonomie van de kerken aan te tasten, en dat is waar ik het niet met hem eens ben.

Toch ligt er wel een gedeeltelijk goede gedachte in, maar het moet m.i. bij advies vragen aan classis en synode blijven. Ik zou het dan ook zo willen stellen, dat financieel onafhankelijke kerken voor koop en verkoop etc. advies aan de classis kunnen vragen (dus niet verplicht) zonder dat ze verplicht zijn dit advies op te volgen.

Voor financieel afhankelijk kerken zou ik dit advies vragen verplichtend willen stellen, echter ook weer zonder verplicht te zijn dit advies op te volgen.

De kerk moet tenslotte de eigen beslissing nemen, als zelfregerend en zelfbeschikkend. Laten we er voor waken de rechten van de kerk als zodanig niet aan te tasten.

Verder kan ik me ook niet verenigen met de idee dat een kerk als onderdeel van een groot lichaam, daardoor automatisch rechtspersoonlijkheid krijgt, zoals bij de United Church.

VAAR NAAR HOLLAND VIA DE "GULDEN ROUTE" VAN DE GREEK LINE

QSS **ARKADIA**
20,650 ton • 19 knopen
NAAR AMSTERDAM
VOOR ZO WEINIG ALS

\$191*
*Touristenklasse
Voordelig Saitoon
Halve Rondreis, U.S. Dollars

COBH • LE HAVRE
LONDEN • BREMERHAVEN

GA NAAR UW REISBUREAU

GREEK LINE

U vindt meer gastvrijheid, meer comfort, meer heerlijk eten en meer vrolijkheid op de "Gulden Route" van de Greek Line. De aantrekkelijke "Arkadia" heeft ruime accommodaties, 14 publieke zalen, het grootste overdekte zwembad ter zee, en natuurlijk de voortreffelijke "Gulden Route" bediening. Reserveer nu... profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL: 30 April*, 12 Juni, 3 Juli, 11 Aug.*, 1 Sept.*, 22 Sept.*

"Gulden Route" naar de MIDDELLANDSE ZEE
New York • Portugal • Italië • Sicilië
Griekenland, Cyprus, Israël
TSS **OLYMPIA** 23,000 ton
Nieuw Vlaggenschip van de Greek Line
TSS **QUEEN ANNA MARIA**
26,300 ton • Afvaart om de 14 dagen
Luchtgekoeld • Gestabiliseerd

89 King Street East, Toronto
400 Craig Street West, Montreal
470 Granville Street, Vancouver

VAN DELFT'S Book and Giftshop

Order now your
1965 YEARBOOK OF THE
CHRISTIAN REF. CHURCH
at \$1.35

Complete uitverkoop van
HOLLANDSE KINDERBOEKEN
4 Boeken for \$1.-

Leeftijd 6—9 en 12—14 jaar. Zo-
lang de voorraad strekt.

1058 MAIN STREET WEST,
HAMILTON, ONT.
TELEFOON JA 8-1932

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for
Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Certified Watchmaker
14 Stavelly Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-
America Line, Europe-Canada
Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Buying or Selling Real Estate? CALL

JOHN VANDERVINNE

241-9171
Member Toronto Real Estate Board

Repr. **GEORGE GETHING**
REAL ESTATE
REXDALE, ONTARIO

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT...

kome maar naar

BRAMPTON, de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen...
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.

Schrijf: **F. HARKEMA**, Vertegenwoordiger,
voor **H. S. Hare Ltd.**, Realtor
134 Queen Street East, Brampton, Ontario.

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(12)

Vanuit haar hoekje kijkt Emi opnieuw naar de in volle aandacht over de kaarten gebogen gezichten.

Als stem: "Ik zou op het meest woeste stuk grond willen beginnen."

"Ik niet." Ank zit tegenover Ted en bij haar woorden kijkt hij even op. "Ik houd niet van dat ongecultiveerde." Met een glimlach kijkt ze Ted aan en die glimlach wordt nog dieper als Luci er tussenin gooit: "O natuurlijk, voor jou moeten de tapijten gespreid liggen."

"Kan ik ook inkomen," knikt Ted.

"Ha." Luci zucht diep. "We moesten allemaal maar gaan. Mam, voelt u er niets voor?"

"Ik? Och kind." Emi heeft het gevoel of iedereen dwars door haar heen kan kijken. "Wat zou ik daar nu moeten beginnen? Nee hoor..."

Ad zwaait naar haar met een grote kaart. "Nou mam, als mijn boerderij klaar is komt u maar bij mij wonen, dan bent u de boerenmoeder!"

Ze schateren allemaal en daarbovenuit gilt Luci: "Nee, dan gaat mam liever bij Ank op de tapijten of mam komt bij mij en dan ga ik met een rijke Canadees trouwen, net zo'n rijke man als oom Ted!"

Emi staat op. Ze moet zich even verzetten. "Och kinderen, wat praten jullie toch dwaas. Moeder heeft hier haar pensioen en we blijven allemaal veilig in ons eigen landje."

"Veilig, veilig," pruttelt Ad. "Niks veilig. En de atoombomben dan."

Enthousiast springt Luci overeind. "We kruipen allemaal bij Ad in de wildernis, daar komen ze vast nooit!"

Maar Ads gedachten hebben plots een andere vlucht genomen. Al de tochten van Spoetniks en andere raketten heeft hij met intense belangstelling gevolgd. Daar zat nog eens iets in. Hij buigt z'n hoofd helemaal opzij, tot vlak voor het gezicht van oom Ted. "Oom Ted, de Canadezen hebben nog niks naar de maan, is 't wel?"

Emi gaat naar de theetafel. Ank staat ook op en vraagt of zij voor de thee zal zorgen, maar Emi weert haar af. Het gesprek om de tafel, in z'n duizelingwekkend hoge vaart, is nu voor haar in veiliger banen en dit zo even bezig zijn is juist wat zijzelf op 't ogenblik nodig heeft.

Wat later moeten Ad en Luci welterusten zeggen. Een paar heldere jongensogen kijken oom

Ted aan. Als een kleine dappere boer staat hij tegenover de grote man. "Ik moet morgen vroeg op," zegt hij ernstig. "Gaat u mee oom, naar mijn tuin?"

"Jongen toch!" zegt Emi geschrokken en Luci hoort: "Verbeeld jij je maar niets!"

Ad laat haar praten. Rustig blijft hij oom Ted aanzien, alleen van hem wil hij een antwoord op zijn vraag en oom Ted geeft de jongen een ferme klap op z'n schouder en zegt: "Akkoord, ik ga met je mee. Roep me maar op tijd."

Ad juicht niet. Hij springt geen gat in de lucht en roept ook geen hoera, maar met het air van een overwinnaar en een blik in z'n ogen van: Nu, wat zeggen jullie ervan? kijkt hij de kring rond. En dan houdt Emi haar tegenwerping maar voor zich, dat de kinderen veel te veel beslag leggen op oom Ted.

Rrrang, gaat de bel.

"Daar zijn ze!" jubelt Ad, die in de komst van tante Guus en oom Kees een kansje ziet om nog wat langer op te blijven, maar Emi is hem voor.

"Ik zal zelf wel opendoen, en jij naar boven en nu direct. Ik wil je niet meer horen of zien!"

In Ad steigert alles om op tegen te stribbelen; maar één lange spijtige blik op oom Ted en de herinnering aan hun gesprek van zopas... en stiltejes druipt hij af en gaat dit keer onhoorbaar de trap op, waar het hem toch te machtig wordt. Op de bovenste tree blijft hij zitten luisteren.

"Kom maar gauw binnen!" hoort hij zijn moeder zeggen. "Keken jullie daar nu niet van op? Fijn dat u ook thuis was, oom Kees; een man erbij is voor Ted wel zo gezellig."

"Hij lijkt sprekend op Merel," fluistert Emi tante Guus in 't oor, terwijl ze haar uit haar mantel helpt. Oom Kees heeft dit niet gehoord en daarom heeft hij de ontroering van het onverwachte, als hij achter z'n vrouw en Emi de kamer binnenkomt. "Wat een verrassing!" begroet tante Guus haar neef. "En wat ben je een man geworden! Nou Kees, nu zie je eens wat het buitenland van iemand kan maken. Willen jullie wel geloven dat ik het nu al in gedachten beleef, dat onze jongens zo eens over zullen komen...? Weet je Kees... ik vind Theo..."

"Och tante," interrumpeert Emi haar, "Theo heet tegenwoordig Ted."

"O... nou... daar moet ik even aan wennen, maar weet je wat ik vind? Van Theo... o nee

Ted... Kees, dat hij zo'n all round man is geworden!"

Oom Kees barst in vrolijk lachen uit, zo komisch klinkt dit uit de mond van zijn vrouw. De anderen schateren mee, maar tante Guus laat zich niet van haar stuk brengen. "Ja, lachen jullie maar, het is precies wat ik bedoel. Ik kan er geen ander woord voor vinden, geen Hollands woord bedoel ik."

"Die vrouw van mij," zucht oom Kees, "die doet nu net of ze in Nederland nog nooit een flinke kerel heeft gezien, buiten mij dan." Uit z'n binnenzak duikt hij een sigarenkoker op. "Hier Ted, steek eens van me op. Tjonge, dat had ik vanmiddag toch niet kunnen dromen, dat me vanavond deze eer te beurt zou vallen."

En dan moet Ted weer vertellen van zijn reis. Ja, hij is per vliegtuig gekomen en weer moet hij de groeten van heel de familie uit Canada overbrengen.

Emi heeft nog iets in de keuten te doen. Ze heeft de deur wat aan laten staan en hoort zo het stemmengeroes binnen. De lage, klankvolle stem, met het wat vreemde accent, van Ted, de donkere van oom Kees, en daardoorheen, als bij een variatie op het thema van een muziekstuk, de hoge van tante Guus.

Gesellig, denkt ze. Zo kon het vroeger ook zijn, toen Merel er nog was. Maar deze gedachte vertroebelt nu haar blijdschap om deze kostbare avond niet.

Als ze weer binnenkomt en behaaglijk de geur van goede sigaren opnuift, valt ze midden in het gesprek, dat ze in de keuten toch niet goed heeft kunnen volgen.

"Ik geloof wel dat wij daar meer actief moeten zijn, meer het initiatief moeten nemen; mischien is het duidelijker als ik zeg: meer tot daden komen. Ik bedoel het zo: wij moeten er iedere week iets voor over hebben om naar de kerk te gaan. Heel vroeg op, vaak een lange autorit, eten mee. In de steden ligt dat natuurlijk anders, maar... onze zondag is dan ook altijd werkelijk het feest van de kerk en voor velen ook dat van de gemeenschap. U moet eens weten wat een band het geeft: onze gezamenlijke koffietafel na afloop. Dan leer je elkaar pas goed kennen."

"Ook goed voor de jongelui," zegt tante Guus rap.

"Vrouwen..." komt oom Kees, maar Ted geeft met een royaal gebaar tante Guus alle eer. "Ze heeft nog gelijk ook. De jongelui hebben daar weer zo hun eigen bijeenkomsten, tussen de kerkdiensten door en inderdaad, daar komen heel wat huwelijken uit voort."

Met een gevoel van opluchting denkt Ank aan Berny, maar tante Guus vraagt argeloos: "En waar zit jij dan zondags, Ted?"

"O, in de diakenenbank."

Oom Kees slaat Ted op z'n schouder. "Ha, hoor hem nu eens!"

Een algemeen gelach breekt los, want zo heeft tante het niet bedoeld.

"U zou van over de oceaan nog willen koppelen, geloof ik. Nu, als u 't precies wilt weten, ik ben nogal ruim van opvattingen en beweeg me op elk terrein."

Waarschuwend steekt tante Guus haar vinger omhoog. "Pas maar op jongeman, straks voel je je in geen van beide kampen meer thuis. Of moet er door jou soms een meise of vrouw kersvers uit Holland worden meegebracht?"

Ted buigt zich wat naar voren. "Nou, tante Guus, als ik u dan eens opdracht gaf er een voor mij te zoeken?"

Op dit moment herinnert Ank zich weer het P.S. onder Berny's brief. Die tante Guus... ze moest eens weten... wat ik weet! Hoe schreef grootvader het ook weer? O ja, huwelijk per raket!

Oom Kees heeft alles langs zich heen laten gaan, als zo maar een intermezzo. Hij haakt weer in op het voorafgaande.

"En hier in Nederland kennen de mensen elkaar vaak niet, al zitten ze jaren naast elkaar in dezelfde kerkbank."

"O ja," valt tante Guus hem bij, "een knikje voor en na de dienst kan er vaak nauwelijks af."

"Daar maken we ons allemaal wel schuldig aan," zegt oom Kees rustig.

"Nou ja... Je weet toch ook niet altijd of ze er wel prijs op stellen."

"Dan moeten jullie maar eens met elkaar gaan eten, net als bij ons."

Emi's gedachten springen hierdoor over naar een geheel andere richting. "Dat doen de grote mogendheden ook."

Tante Guus knikt. "O ja, daar kun je van op aan. Let maar op. Een politieke conferentie? Eerst een groot diner. Dan worden de heren milder gestemd, zie je."

Er wordt hier nog wat over nageboemd, maar Emi doet niet mee. Ze is teruggevallen in Ads dromen en als het even stil is, vraagt ze Ted: "Jij vindt dus het gevaar voor vervlakkings en ook voor afval niet zo groot voor emigranten?"

"Niet groter dan hier, Emi. Je moet eens sien, overal worden kerken gesticht... dan leeft het geloof toch wel."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard rates below:

Birth-announcements	\$3.00
Engagement-announcements	\$3.00
Marriage and anniversaries	\$4.00
Notifications of death	\$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thankful hearts we announce that God has entrusted to us a second child.

ROSE-MARIE

Albert and Gerty Bouwers
(nee De Roos)

Sister for John Albert.

February 21st, 1965.

Box 24, Metcalfe, Ont.

Engaged:

NANCY CARTWRIGHT

and

ALLEN BAKKER

March 29, 1965.

1892 Truscott Dr., Clarkson, Ont.
R.R. 2, Streetsville, Ont.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

DICK VERHOEF

en

AARTJE VERHOEF-DEN HERTOEG

op 20 maart a.s. hun 40-jarige echtverening te herdenken.

Dat zij nog lang voor elkaar, en voor ons als kinderen gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Mieke

Bill

R.R. 8, St. Thomas, Ont.

Gelegenheid tot feliciteren, 20 maart, 's avonds van 7-9 uur.

On D.V. March 26, 1965, we will commemorate the 25th wedding anniversary of our beloved parents:

ALEWYN STOLK

and

JACOBA STOLK nee BAZEN

May the Lord bless them and grant them many years among us, their children and grandchildren.

With love and gratitude,
Henk and Bronwen Stolk,
Oshawa, Ont.

Kees

Alewyn and Jill

Jasper

and 1 grandchild.

606 Gilbert St. W., Whitby, Ont.

The Lord willing on March 29, 1965, we will commemorate with our parents,

GERALD BAKKER

and

JOHANNA BAKKER-WILPSTRA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord may bless and keep them for many more years in happy union, is the wish of their thankful children,

Henry

John

Allen & Nancy (eng.)

Trudy

Peter

Reception in the Erindale Hall, Erindale, 8 P.M., Friday, April 2, 1965.

HULP GEVRAAGD

Met 15 april wordt er een hulp gevraagd bij een bejaard echtpaar waarvan de vrouw invalide is. Bij voorkeur iemand die Hollands en Engels spreekt en autorijden kan. Veel vrij als dit verlangd wordt, alsmede op een redelijke manier, vrij gebruik van de car.

J. OUDMAN

Box 550, Taber, Alta.

HANDY ORDER FORM

BOOKS FOR CHILDREN

The Big Red Book of Bible Stories by W. G. Vandenberg	\$4.29
The Bible in Pictures for Little Eyes (2-5 years)	\$3.99
The Children's Bible by Anna de Vries (3-8 years)	\$4.99
Marble's Big Book of Bible Stories (3-8 years)	\$4.99
My Picture Bible by Dora Korfner (4-12 years)	\$4.99
The Child's Story Bible by Catherine Vos (7-12 years)	\$4.99
The Bible and You by Gertie Ingwersen (12 years and up)	\$6.29
Leading Little Ones to God by Marion Schoonland	\$4.29

(Note: When paying by cheque, please add 15 cents)

Name: _____

Address: _____

Town & Prov.: _____

For ALL your books in Canada:

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE

468 Brant St., Burlington, Ont., Phone 637-2151

Zondagmorgen 7 maart nam God tot Zich onze zuster, schoonzuster en tante

D. DE BEER-VISSER

R.R. 2, Egerton, Nova Scotia.

J. Iedema

H. Iedema-van der Schaaf

Nes (W.D.) Nederland:

D. de Beer

D. de Beer-Visser

Dokkum, Nederland:

P. Iedema

F. Iedema-Visser

R.R. 1, Waterville, N.S.:

W. Visser

D. Visser-Elzinga

R.R. 2, Hespeler, Ont.:

N. Visser

R. Visser-Meinema

R.R. 1, Hensall, Ont.

G. Zandbergen

A. Zandbergen-Iedema

De Here heeft tot Zich genomen op Zijn tijd, onze lieve man, vader, groot- en overgrootvader

JAN JANSONS

op de leeftijd van 78 jaar.

Ps. 23:1 (onber.)

Franeke:

A. Jansons-Klomp

J. Jansons

H. Jansons-Ypma

Ladner, B.C.:

A. Jansons

H. Jansons-Burgama

Franeke:

C. Jansons

J. Jansons

J. Jansons-Lont

Hardenberg:

R. Jansons

P. Jansons-Veldhuis

Vlaardingen:

M. Jansons

Langley, B.C.:

F. Stortebom-Jansons

O. Stortebom

Barendrecht:

K. Jansons

M. Jansons-Hellendoorn

Leeuwarden:

H. H. Jansons

G. M. Jansons-Lautenbach

Klein- en achterkinderen.

The Lord in His wisdom took away from us our dedicated Elder

BEREND AASMAN

"In My Father's house are many mansions." - John 14:2

May the Lord comfort his wife and children.

Consistory of the Guelph Chr. Ref. Church,
Rev. J. C. Derksen, pres.
J. W. Pennings, clerk

March 13, 1965.

De Vrouwenvereniging "De Lampen Brandende" betuigt haar hartelijk medeleven met Mrs. B. Aasman en kinderen in het plotseling verlies van hun man en vader

Mr. B. AASMAN

Moge God hen sterken in dit zware verlies.

Guelph, 13 maart 1965.

GEMENGDE FARM 75 ACRE

8 kamer huis met furnace. Goede stallen, varkensschuur en machine-loods. Alle machines inbegrepen. 25 zeugen. 5 mijl van Wellandport, aan hoofdweg.

Vraagprijs \$31.000.-, met \$9.000.- handgeld. U kunt bieden.

JACK BYLSMA

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Wanted:

EXPERIENCED DAIRY-MAN

to manage and operate dairy-farm, whose owner has retired to town. Ideal working conditions for a Dutch Chr. Ref. dairy-man, large house with all modern conveniences. Good salary. Begin about May 1st.

Contact: B. Span, % Alliston Farmers Co-op, Alliston, Ont., after 6 P.M. - Phone 435-7100, or Rev. G. Bieze, Everett, Ont.

FARMS TE KOOP

Bent U van plan om een farm te kopen in een van de beste districten van Ontario; nu of in de nabije toekomst?

Wij hebben nog verschillende goede farms te koop van 50 tot 400 acre, met of zonder melkcontract. Sommige dicht bij Chr. school en kerk. Ook enige tabaksfarms. Deze farms zijn gelegen rond Woodstock, Ingersoll, Embro, Tilsonburg en Aylmer.

Voor verdere informatie, schrijf of bel

Mr. JAN WYBENGA

Box 73

BEACHVILLE, ONT.

Tel. 423-6406 or Res. 73,

Vertegenwoordigt:

Henry Bouckaert

Real Estate Broker,

Aylmer, Ont.

Weduwe, 42 jaar, Nederlands Hervormd, zoekt

KENNISMAKING

met nette man, 42-52 jaar.

Brieven met foto worden op erewoerd beantwoord, onder no. 1792, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Two adults, possibly four, and five children 0-10 years, would like to hear from

GROUP ORGANIZING FLIGHT TO EUROPE THIS SUMMER

for 4-8 weeks. Please write No. 1791, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:

FAMILY TO WORK ON VEGETABLE FARM

In the Southern Ontario district. Steady employment with free house. Write to Box 1789, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

For Sale:

1951 SCHOOLBUS

30 passengers - G.M.C.

1954 SCHOOLBUS

30 passengers - G.M.C.

J. SNIJDERS

Box 811, Brooks, Alberta.

VANCOUVER ISLAND DAIRY FARM

160 acres, 85 head of Holstein cattle, 1500 lb. quota. All modern machinery, including bulk-tank, pipe line irrigation system, A-1 buildings, 3 good homes close to Chr. Ref. Church and Chr. School. Downpayment \$25,000.-.

For further information write to No. 1788, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

COMING TO LONDON?

Boys who are looking for rooms or boarding in a Christian home are welcome at A. DEVRIES, Phone 451-8174. Very close to public transportation.

TE KOOP FARMS

Wij hebben op het ogenblik nog enige prachtige farms te koop. Sommige dicht bij Christian School en kerk en sommige aan de Christian schoolbus route. Ook enige farms voor beef en cornland in de omgeving van de steeds groter wordende industriestad Woodstock. Voor verdere informatie: bel of schrijf

K. A. McWILLIAM

DANI REAL ESTATE LIMITED

432 Dundas St., Woodstock, Ont.
537-6601

FARMS FOR SALE

in the

KENTVILLE, NOVA SCOTIA AREA:

BEEF - ORCHARD FARM

270 acres, 115 cultivated, 12 acre orchard. Dwelling, new barn with cleaner. 60 head beef, complete line of equipment. Total price: \$35,000.-.

DAIRY FARM

360 acres, 140 cultivated. New dairy barn with cleaner. 65 cows shipping 25 cans at 6¢/lb. to Dairy. Price: \$70,000.-.

and another farm for \$16,000.- with a milkcontract for 10,000 lbs. (at 6¢/lb.).

POULTRY - ORCHARD FARM

48 acres, incl. 30 acres orchard. 2 good dwellings, poultryhouse, brooderhouse, warehouse, double garage, etc. Value, incl. equipment, \$30,000.-.

For these and other opportunities, contact

F. VAN MEEKEREN

Sheffield Mills, Kings Co. Nova Scotia.

CHURCHES and SCHOOL SOCIETIES

ORDER NOW

your new

BUDGET ENVELOPES

for 1965-1966

By ordering before April 1st, 15% discount

For details or prices, etc. see letter mailed to clerk or secretary.

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golddown Drive,

Rexdale, Ont.

Phone 741-6563

Boekbespreking

(Vervolg van pagina 2)

tot deze klimaatverandering een beslissende bijdrage geleverd. De nieuwe toon is het meest opvallend wanneer Berkouwer Rome's houding tegenover de protestanten van 1870 vergelijkt met de houding van 1959 en volgende jaren. Nu is de toon veel meer vriendelijk, waardend, zelfs nederig.

Een nieuwe theologie moet wel spanningen oproepen in een kerk die zweert bij onfeilbaar leergezag. De nieuwe theologen herinneren de kerk eraan dat de fundamentele vraag of er één of twee bronnen der Openbaring zijn, nog nooit zo is gesteld, en daarom nog nooit is beantwoord. Als een protestant dat leest gaat zijn hart luider kloppen. (Hfst. IV, "Schrift en Traditie"). Als er dan toch maar één Bron is waaruit wij allen willen drinken... Maar wie geeft dan aan wat de Waarheid is? Kan die taak aan de exegese worden toegewezen, — de studie die vaststelt wat de betekenis is van de Bijbelse boodschap? Voor

YEARBOOKS 1965

Christian Reformed Church \$1.35 postpaid.

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS

36 Longwood Road North,

HAMILTON, ONT.

JA 2-1234

TWO EXPERIENCED BAKERS NEEDED

for Vancouver, B.C. Starting salary \$103.50 per week. Write to No. 1790, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

EXPERIENCED NURSERYMAN WANTED

right away. Good salary. New modern house on beautiful location. Apply to

SPRINGMOUNT NURSERIES

Owen Sound, Ont.

For Sale:

100 ACRE FARM

for health reasons. Christian school and church district. Buildings in good shape, and good soil.

M. VAN MEEKEREN

R.R. 1, Moorefield, Ont.

ORGAN FOR SALE, MINCHALL

1 manual electronic reed, with tone cabinet, very good condition, beautiful tone, suitable for church, chapel or hall. \$350.- 41 Green Rd., Stoney Creek, Ont. Phone 682-6904.

In gratitude to the Lord, we are happy to announce the birth of our son

PAUL GERALD

Mr. and Mrs. Geert VandenBerg
A brother for Simon, John, Ingrid and Eric.

March 11th, 1965.

R. R. 4, Bowmanville, Ont.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

JAN WILLEM HEIJERMAN

en

WILHELMINA HEIJERMAN-LUEMES

op 25 maart a.s. hun 50 jarige echtverening te herdenken.

Dat de Here hen moge zegenen in het verdere van hun levensavond is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Brantford, Ont.:
B. Bartels-Heijerman
W. Bartels

Naticoke, Ont.:
J. Beldman-Heijerman
D. Beldman

Hollandale, Minn., U.S.A.:
H. Heijerman
D. Heijerman-Nijmeijer

St. Thomas, Ont.:
A. J. Heijerman
A. Heijerman-Mondeel

London, Ont.:
R. Hilderling-Heijerman
J. Hilderling

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Iron Springs, Alta., H. Kwan-
tes te Ingersoll, Ont.
te Galt, Ont., J. H. Binnema
te Rocky Mountain House, Alta.
Aangenomen
als Missionary in Mexico (Boston
Square, Grand Rapids, Mich.,
roepende kerk) C. M. Schemper te
Calgary, Alta.
Bedankt
voor Kingston, Ont., C. D. Tuyl
te Aylmer, Ont.
voor Grand Haven I, Mich., als
Missionary te Japan, J. C. De
Moor te Ottawa, East, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCHES

Bedankt
voor Cloverdale, B.C., H. D. Van
Herksen te Hilversum, Ned.
Beroepen
te Cloverdale, B.C., T. Boersma
te Urk, Nederland.

FREE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

De op zichzelf staande Free Re-
formed Church te Clifton, N.J.,
heeft aansluiting gevraagd bij de
Free en Old Chr. Ref. Churches.
Reeds verscheidene jaren was er
gemeenschap met deze kerk. Op de
eerstvolgende classisvergadering
zal deze zaak nader ter sprake ko-
men. De predikant van Clifton,
Rev. Densel, heeft zijn ambt neer-
gelegd. Inmiddels heeft de gemeen-
te van Clifton reeds een beroep
uitgebracht op Rev. J. Tamminga
van Grand Rapids, Mich.

DEDICATION OF THE ESSEX CHRISTIAN REFORMED CHURCH BUILDING

On Thursday, March 4, the con-
gregation of Essex, Ontario, ex-
perienced a long awaited evening.
The happy occasion was the dedi-
cation of the new superstructure
which was finally completed after
a long wait.

ORDER NOW!

PHILIPS ALBUM OF THE COMPLETE

Matthäus Passion (J. S. BACH)

(World Famous Performance on Palm Sunday 1939)

by the Concertgebouw Orchestra, Willem Mengelberg conduct-
ing, with soloists Willem Ravelli, Jo Vincent, Louis van Tulder,
Herman Schey. (Sung in German).

3 Longplay 12" Hi-Fi Records \$14.94

See your local dealer or the importer for Canada:

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.

Phone 741-6563

Everyone is very proud of the
new edifice which was designed
by the very able Mr. H. Masten-
broek, architect from Toronto. His
plans were carried out by Vroom
General Contractors of Wood-
bridge, Ontario. The end result
is a very beautiful and spacious
auditorium which seats about 400
people.

Our minister, Rev. H. Numan,
spoke on Hagai chapter 2:7, "I
will fill this house with glory,
saith the Lord God of Hosts."
The Essex Christian Choral So-
ciety, "The Deum Laudamus" un-
der the direction of Mrs. Cecil
Wright, provided some inspira-
tional music.

Most of the interior furnishing
which includes a beautiful carpet
on the stage and pulpit and the
down the centre aisle was paid
for by a successful bazaar held
last fall. The consistory room was
furnished by the consistory mem-
bers and the Young People's So-
ciety donated a very appropriate
gift, "a new baptismal font". Many
other gifts were also donated by
several families and societies.
Many members gave their free
time and labour to construct some

new furniture for the new rooms
and hall which have been vacated
by the move to the new edifice
upstairs. The congregation, as a
token of appreciation presented
the minister with a new pulpit
gown which he very gratefully
accepted.

Many guests were present in-
cluding Rev. G. Bouma of London,
Ontario, who is a former minister
of the Essex Congregation. He
extended heartfelt congratulations

to the people upon the completion
of their new house of worship.

We look back at a period of
much planning and co-operation
which has resulted in this our new
place of worship and service to
the Lord and we look to a prom-
ising future of renewed activity
for the things which remain to
be done. We hope that God will
bless us in the future as he has
done in the past.

The Clerk.

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario
and of the Bar of Amster-
dam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

FARM AANGEBODEN TER OVENAME

Zonder down-payment. 200 acres.
10 mijl van Smithville, Ont. Melk-
contract meer dan 1000 lbs. per
dag. Voor een jong gezin is dit een
zeldzame gelegenheid om een ei-
gen bedrijf te beginnen. Brieven
onder no. 1793, % Calvinist-Con-
tact, Box 312, Station B, Hamil-
ton, Ont.

WERFT ABONNEES VOOR

CALVINIST-CONTACT!

TEACHERS WANTED

Due to expansion the TIMOTHY
CHRISTIAN SCHOOL OF BAR-
RIE, ONT. will need

A Fourth Teacher

(qualified) for the middle grades
(about 25 pupils).

Barrie is only 50 miles north of
Toronto. It is the gateway to the
North with plenty opportunity for
skiing, swimming, boating, fish-
ing, etc.

Please send applications to Mr.
Bert Schaly, Sec., R.R. # 1,
Thornton, Ont.

The JOHN KNOX CHRISTIAN
SCHOOL OF BROCKVILLE, "City
of the Thousand Islands", invites
applications for the positions of

PRINCIPAL

and

TEACHER

for the 1965-'66 school term.

Applications to be sent to:
Mr. Dave Weima,
R.R. 3, Brockville, Ont.

HOUSTON CHRISTIAN SCHOOL
needs

2 TEACHERS

FOR GRADES 1-2, 3-4

Ideal teaching conditions. Situated
in beautiful, central British Co-
lumbia.

Please send inquiries and appli-
cations to MR. LEROY FEEN-
STRA, Prin., Box 237, Houston,
British Columbia.

LADNER CHRISTIAN SCHOOL
will need a

QUALIFIED PRINCIPAL

and a

TEACHER FOR GRADE 3 & 4.
Send inquiries to H. A. NYMAN,
P.O. Box 333, Ladner, B.C.

The EDMONTON SOCIETY FOR
CHRISTIAN EDUCATION is in
need of

TEACHERS FOR GRADES 1-4,

and for

ART, ENGLISH and FRENCH on
SR. HIGH SCHOOL LEVEL.

Salary schedule very favorable for
holders of a degree (\$4,150-\$6,200).
For further particulars please
write to the Principal, MR. R. L.
SHANNON, Box 342, Edmonton,
Alta., Canada.

The Brantford Chr. School
will be in need of

ONE TEACHER

FOR GRADE 1 AND 2,

starting September 1965.

Brantford is located approx. 20
miles West of Hamilton.

Please send your application to
the Principal, Mr. J. Kooistra, 407
Marlboro St., Brantford, Ont.

The CALVINISTIC CHRISTIAN
SCHOOL OF WELLANDPORT (10
rooms) needs

2 TEACHERS

FOR THE PRIMARY GRADES

Applications to be sent to: MRS.
H. K. BERGSMAN, R.R. 1, Welland-
port, Ont.

LANGLEY CHRISTIAN SCHOOL
will need

TEACHERS

for grades 1 and 2; 3 and 4; 5, 6, 7.
One will hold the position of
teacher-principal.

Send all correspondence to: Mr.
Tony Vanderwal, 20452 - 102nd
Ave., R.R. 4, Langley, B.C.

WE NEED TWO TEACHERS:

1

for one of the LOWER GRADES

and

1

for one of the MIDDLE GRADES.

KNOX CHRISTIAN SCHOOL

Bowmanville, Ont.

The Drayton Calvin Chr. School
will be in need of

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate
grades for the coming year. Vijf
room school by September 1965.
Please send your applications to
the secretary G. LUBBERTS, R.R.
2, Drayton, Ont.

The 7-room Canadian Christian
School of Jarvis, Ont. will be in
need of

ONE TEACHER

for the school term 1965-1966.
Junior or intermediate grade. Qual-
ified or prospective 1965 graduates
preferred.

Please send your applications to
the principal, MR. T. BERGSMAN,
Box 104, Jarvis, Ont.

The Thunderbay Christian School
of Port William, Ont. invites ap-
plications from

TEACHERS

for their 4-room school. Qualified
and or experienced teachers are
preferred. This school serves the
Lakehead District were two Chris-
tian Reformed Churches are lo-
cated. Information and or applica-
tions to be sent to the Secretary,
Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

The Timothy Christian School of
Williamsburg, Ontario will be in
need of a

TEACHER

for the 1965-1966 school term.

Applications to be sent to: Mr.
G. Van 't Poort, R.R. 1, Chester-
ville, Ont.

FRASER VALLEY CHRISTIAN
HIGH SCHOOL, located in beauti-
ful British Columbia, will need

QUALIFIED TEACHERS

in the following areas: French,
Bible, History, English, Music, Art,
and Commercial.

Progressive, energetic teachers
should apply. Scenery, weather,
and salaries are excellent.

Send applications to the school.
8275 E. 12th Ave., New West-
minster, B.C., Canada, Mr. S. Van
Der Laan, Principal.

The John Knox Christian School
of Westminster is in need of a male
or female

TEACHER

for Grade 4, starting September
1965.

Please send applications stating
qualifications, experience, and salary
requirements to F. LEENSTRA,
8637 - 11th Ave., Burnaby 8, B.C.

The Board of the ATHENS CHR.
SCHOOL SOCIETY invites appli-
cations for the position of

PRINCIPAL

per September 1965.

Applications and (or) inquiries
may be sent to the secretary:

Mr. J. Vander Kloet,
R.R. 1, Delta, Ont.

Tel. Athens 924-2362.

CALVIN CHRISTIAN SCHOOL
OF CLINTON, ONT. (5 rooms)
will need

2 TEACHERS

per September 1965.

A TEACHER FOR GRADE 1

and

A TEACHER FOR GRADE 2.

Please contact: Mr. W. J. Bakker,
Londesboro, Ont., Phone 523-9202.

Because of expansion, Smithers
Canadian Christian School, in the
heart of the Canadian Rockies is
in need of a

TEACHER

for either two primary or two in-
termediate grades. We invite ap-
plications from experienced qual-
ified teachers.

Please send inquiries to the secre-
tary, Sid Jaarsma, Box 852, Smith-
ers, B.C., Canada.

WINNIPEG CALVIN SCHOOL
invites applications for the fol-
lowing possible openings in their
teaching staff:

1 TEACHER FOR GRADE 3

1 TEACHER FOR GRADE 4

1 TEACHER FOR GRADE 5

Very attractive salary schedule,
cost shared medical, hospital and
pension plan and other fringe
benefits.

Send letter of inquiry to MR. J.
HARRIS, Principal, 211 Strood
Ave., Winnipeg 16, Man.

TRINITY CHRISTIAN SCHOOL
OF BURLINGTON is in need of

TEACHERS

for all grades.

Please apply to Miss J. Visser,
650 Walkers Line, Burlington, Ont.

Calvin Memorial Christian School,
St. Catharines needs a

TEACHER

for the lower grade level due to
expansion to eight rooms.

Please apply to Dr. A. Vander-
maas, 10 Norris Place, St. Catha-
rines, Ont.

Due to expansion Chatham's eigh-
teen room Christian school will be
in need of a

TEACHER

Please send letters of application
to the principal John Postma, 105
Lacroix St., Chatham, Ont.

Holland Marsh Christian School,
Newmarket Ont.

We need

A QUALIFIED TEACHER

for grades 1 and 2. School term
1965-1966.

Applications to be sent to: Mr.
B. Hovius, Sec., R.R. #2, New-
market, Ont.

The EMMANUEL SCHOOL of
OSHAWA, ONT.

For the coming school year we will
be in need of a sixth

TEACHER

We hope to receive applications
from Christian trained teachers
who are confessing members of a
reformed church.

Please write the principal: Wm. R.
RANG, R.R. 3, Oshawa, Ont.

DUNDAS, ONT.

Calvin Christian School

We invite applications of

TEACHERS

(experienced and prospective
graduates)

for positions in the primary and
junior grades.

Please send to:
Mr. J. Stronks, Principal,
R.R. # 2, Dundas, Ont.

Interested in joining the staff of
the Fruitland John Knox Memorial
Christian School as a

GRADE 1 or 4 TEACHER!

If so, send your letter of applica-
tion to Mr. John E. Top, principal,
Box 27, Fruitland, Ontario.

The VANCOUVER CHRISTIAN
SCHOOL ASSOCIATION requires

TEACHERS

for primary and intermediate
grades.

Please address enquiries and appli-
cations to: The Vancouver Chris-
tian School Association, 5621 Kil-
larny Street, Vancouver 16, B.C.

The Toronto District Christian High School

invites additional applications from persons capable of teaching

FRENCH

Our schoolbuilding, to be erected this summer, will be located
in Woodbridge, on the outskirts of Toronto.

Min. requirements: B.A. Degree.

Please send curriculum vitae to:

MR. P. SCHOOLS,
1870 Sheppard Ave. W.,
Unit 2, Downsview, Ont., Canada.

Due to expansion the JOHN CALVIN SCHOOL OF
STRATHROY, ONT. will be in need of

TEACHERS

for the school term 1965-1966.

Applications stating qualifications and/or experience to be sent
to the Principal, MR. G. H. BONEKAMP, BOX 728, STRATH-
ROY, ONT.

The Educational Committee of TIMOTHY and GRACE CHRIS-
TIAN SCHOOLS in WEST TORONTO

invites applications from persons wishing to teach at one of
the two schools. In September we will have openings for

TEACHERS

OF PRIMARY, JUNIOR AND INTERMEDIATE GRADES.

Write to: Mr. H. VANDEBURGT, Principal, Timothy Chris-
tian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario, and state
qualifications, experience (teaching and other), grade preference,
and your phone number. Please, give the names and addresses
of two references.

The Calvin Christian School of Victoria, B.C.

invites applications for a position of

TEACHER

IN THE INTERMEDIATE GRADES,

starting September 1965.

Kindly state qualifications, experience, and references when
writing the principal: MR. H. VAN HUIZEN,
3920 Shelbourne St., Victoria, B.C.

The Board of the JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL OF
BRAMPTON invites applications from

QUALIFIED TEACHERS

for their junior grades for the school term 1965-1966.

Also needed is a

SUPPLY TEACHER

for the senior grades for one or two days a week.
Please send references and information stating experience and
academic standards to the principal:

Mr. H. A. VANDERWINDT,
% John Knox Christian School

McLaughlin Road South, Brampton, Ont.

The 8-room John Knox School is in the favourable located
growing town of Brampton.

The GEORGETOWN DISTRICT CHRISTIAN SCHOOL

requires a

TEACHER

FOR THE INTERMEDIATE GRADES.

Georgetown is a growing community located on Highway #7,
just 35 miles West of Toronto. The school is a new one pleas-
antly situated in a quiet area just outside the town.

Applicants are asked to contact MR. Wm. BRAAM, 15 QUEEN
STREET, GEORGETOWN, ONT.

Please state qualifications, experience if any and salary ex-
pected.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of TORONTO, Ont.

invites applications for the position of:

A QUALIFIED TEACHER

(Experience essential)

FOR THE SCHOOL TERM 1965-1966

Please send applications stating qualifications, experience and
references to:

Mr. S. R. SMILDE,

5775 Yonge St., Apt. 401, Willowdale, Ont.

SPRINGDALE CHRISTIAN SCHOOL

will need

TWO TEACHERS

this year.

Zuid - Afrika

ONNOZELE HALZEN KUNNEN KRITISEREN

Dr. Paul G. Schrotenboer schrijft in The Banner:

Leslie Beilby, de correspondent van het Londense dag blad Daily Telegraph, begon een artikel met deze woorden: Toen ik, drie jaar geleden, voor het eerst in Zuid Afrika aankwam, ontmoette ik een westerse diplomaat, die klaar was om te vertrekken. "Apartheid is dwaasheid" zei hij, "maar het gekste van alles is — het schijnt te werken" en hij ging weg om zijn boot te halen, met een verlegen uitdrukking op zijn gezicht. Nu is het mij nbeurt om weg te gaan, en ik weet hoe die diplomaat zich voelde. Een onnozele hals kan apartheid bekritisieren, maar er zal een erg wijze man voor nodig zijn om een alternatief systeem te verschaffen dat zal werken, en tegelijkertijd de situatie in Zuid Afrika zal verbeteren.

Deze woorden moeten iedere afwezige waarnemer waarschuwen om de Zuid Afrikaanse regering niet op een goedkope en gemakkelijke wijze te veroordelen. Het moet toch mogelijk zijn om na te denken over het Zuid Afrikaanse rassenprobleem zonder dat men zich eerst vóór of tegen de tegenwoordige politiek moet verklaren. Wat vandaag het eerst nodig is, is niet het uitspreken van een gereede oplossing, maar een eerlijke poging om de enorme omvang van Zuid Afrika's rassenprobleem te begrijpen.

Correspondent Beilby verklaart dat de financiële positie van Zuid Afrika gedurende de laatste drie jaren belangrijk is verbeterd. Ten gevolge van het tekort aan arbeidskrachten zijn een aantal kleurlingen aangenomen om werk te doen dat anders voor blanken was gereserveerd.

Hij zegt ook dat de Nationalisten een politiek van blanke overheersing loslaten en overgaan naar een politiek van rassengelijkheid in geschieden gebieden. Aan de Transkei is beperkte zelf-regering gegeven. Persoonlijke verhoudingen tussen de rassen zijn nooit beter geweest en rassenenlusten zijn een zeldzaamheid. De wrevel die onder de niet-blanken wordt gevoeld richt zich grotendeels tegen de regering, niet tegen de burgers.

De regering van Verwoerd heeft grotere steun dan toen zij aan de macht kwam. "Naarmate de druk op Zuid Afrika is toegenomen is de steun voor Dr. Verwoerd gegroeid". "Als Zuid Afrika die enige tijd in de toekomst tot een tragische oorlog zou worden gedwongen — en ik zeg Zuid Afrika, omdat de blanken niet geheel alleen zullen vechten — zal dit niet noodzakelijk zijn omdat de blanken voorstanders waren van de rassen-politiek, het zal zijn omdat wij gefaald hebben de werkelijkheid in Zuid Afrika in het gezicht te zien, omdat wij gefaald hebben om menslievend te zijn, en gefaald hebben om een juiste weg naar rassenvoering te vinden. Zuid Afrika op de knieën brengen in bloed en vernietiging, en een chaos in het gehele zuidelijke gedeelte van Afrika riseren, zal het rassenprobleem van de wereld niet oplossen."

Dit zijn wijze woorden, want zij tonen aan dat de schrijver gevoeld heeft dat het noodzakelijk is de ingewikkelde vraagstukken van het probleem te zien voordat men goedkope en onuitvoerbare oplossingen aanbiedt.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

HOPMAN'S

MEAT MARKET

5 EMMA STREET,

CHATHAM, ONT.

P.O. BOX 612

Boterhamworst in blik

Hamburg in blik

Hamworst in blik

Bak Bloedworst in blik

Leverkaas in blik

enz. enz. enz.

Alle blikken zijn 3 pond

inhoud.

Hi Neighbours!

I've been through quite a day again,
My problems had no end.
I spent as least the half of it
With things I had to mend.
Twice mostly all the little jobs
We find around the house,
The jobs we often shove aside
Or put them on our spouse.
I started quite at break of day,
Where'er my eye did roam,
I found so many places where
Neglected was my home.
The sun shone brightly through the glass,
The windows were a mess.
I cleaned them just a week ago,
But this you'd never guess.
The front door has a broken pane,
A snowball did the trick,
I'd better get a new one there,
And putty makes it stick.
I phoned the hardware store and asked
The asked, and bring it please.
It did arrive, at 5 p.m.
But meanwhile did it freeze.
The putty had become so dry
It cracked and would not hold,
And so I had to use some nails,
My fingers grew tone cold.
But this was only part of all
The troubles that I had.
The weather had been quite severe,
The snowfall had been bad.
The door expands when things get wet,
The key won't lock the door.
What can I do? Some weather strip
Will draftless make the floor.
So much for that. Now may I rest
And take a coffee break?
Oh no, says wife, its only 9,
Come on friend, shake a leg.
The blind is ripped it needs some tape,
The chair has lost a screw,
The plastic on the seat is torn,
Please make it look like new.
The faucet drips, and now it needs
Attention too, I think.
A washer might just do the trick,
It's done in just a wink.
I heaved a sigh and moved downstairs
To shut the water off.
The valve was stuck, it would not turn,
My hands were red and sore.
It took the half of all my strength
To move it one inch more.
Exhausted now I went back up
To fix that little drip.
But woe is me, is that a joke,
The washer will not grip.
Then I recalled sometime ago,
The last one I had used.
I meant to buy more right away,
"But I forgot," I mused.
Quick to the store I go full speed.
My temper is quite worn.
I turn the corner and race past.
Suspicion then is born,
That I am being spied upon
By someone close behind.
He passes me and waves me on,
"Pull over," I'm assigned,
"Where do you think you're going, bud?"
My sounds come out in spurts,
I try to say: "My faucet leaks,"
The looks he gives me hurts.
"A leaky faucet is no cause
To kill a child or man,
You just sit here and count to ten,
And calm down if you can."
A ticket adds to my chagrin,
I add it to the price
Of 10 cents washers, in my mind,
My thoughts are not so nice.
My "friend" Police scoots off again,
I follow slowly on,
I dare not tell my wife what's wrong,
When told: That took you long.
I go about my task and find
I tire quickly now.
I really should have stayed in bed
And slept some more. Somehow
The jobs just follow one by one,
I am amazed to see
How many things need to be done.
Can no one fix but me?

The bathroom tile was loose for weeks,
My wife had oft complained,
I have no time for little things,
And thus it loose remained.
Someone had tripped upon the cord
Of mother's favorite lamp.
The switch had broken, wait for Dad,
He's the repairing Champ.
"When's time for lunch, I sure feel beat,
Another hour or so?"
"We have to wait for children, sweet,
They're playing in the snow.
They just went out, it takes so long
To dress and then undo,
The zippers and the buttons, dear,
You understand, don't you?"
"I understand alright! You bet!
Who counts here? Sure, not me!
I starve and sweat and work and slave,
Ond you just let me be!"
I may as well go on with it,
The jobs are never done.
Who bent that towel rack again?
No doubt we blame no one.
For that's the way it always seems
When things go wrong, we find
That no one really is to blame.
Who did it? Never mind,
I'll straighten it, and then I hear
A call of deep distress.
Someone has hurt himself outside,
And I must quickly dress,
And see what damage has been caused.
No doubt it will be bad,
For this is just one of those days,
As often I have had,
The whole world seems to be at war
Against my leisure day.
The universe is ganging up
To speed the hours away.
All week I work and look ahead
To that one precious day,
When I can take a little time
To rest, relax, and play,
At something that I like, but ne'er
That joy has come to be.
"Repair a door and fix the sink,"
And that's the day for me.
No sooner do I eat my meal,
Again I hear a call:
"Please, Daddy, fix my bike for me,
I can't ride it at all.
The brakes don't work, the tire is flat,
The pedal won't turn 'round."
I groan a sigh and get my tools,
No rest yet have I found.
And so the hours speed on and on,
From dawn to end of day.
I feel so worn, can hardly wait,
Until I hit the hay.
The bed feels good, I stretch and yawn,
And so prepare to dream
Of sun-kissed beach in Florida,
When I hear a scream.
My wife is standing by my bed,
With anguish on her face,
"I'm stuck," she yells, "I can't get out,
My zipper's caught the lace."
I fling the blankets to the side
And resolutely rise.
Some more repairs are needed yet
A good man always tries.
The day is done, the work is too,
Perhaps I'll try once more
A week from now to take my rest,
One day without a chore.
But meanwhile let me sleep and dream,
For true it ne'er will be.
A family always needs repairs,
My family sure needs me.
So, future husbands, take a hint
When on that happy day
The Pastor makes you man and wife,
Then softly hear him say:
"There'll be no time for you, my friend,
To take an hour or two,
But all your time will now be spent
With mending jobs to do.
There always will be garbage pails
To carry out or in,
Storm windows at Thanksgiving time
And screens to change in Spring.
You may grow tired of all this fuss,
But one thing sure will be,
Your family will be needing you,
For many a year, you'll see.
So smile, and grin, and bear the load
Behind each muscle cramp,
There is a wife who thinks of you
As her "Repairing Champ".

YOUR NEIGHBOUR.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit.... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam .....

Post-adres .....

OUD ADRES:

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.
ENCYCLOPEDIË VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek), Recensie-schrijvers hebben intijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.
DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.
ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."
LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdende reformator.
OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Dr. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.
VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende seculiere richtingen.
BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroeffer, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsen, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.
DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.
REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.
HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.
SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.
THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.
MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.
CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.
AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.
AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.
WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.
JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clash between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.
THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.
A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.
IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Krommings reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN & CO. COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrottenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A Computer has no Authority

"The computer is not intelligent at all, but very stupid indeed, and that, in fact, is one of its great values — its blind stupidity." This is the opinion of Dr. Sidney M. Lamb, associate professor of linguistics at Yale University. The professor told a group of scholars recently that a computer is merely an "instruction following machine" that does only what it is told, or programmed, to do. It has tremendous speed and accuracy, but that is all it does."

The New York Times, in which we found this information, gave a striking example of what happens when more is expected from a computer than it is able to give. At the Massachusetts Institute of Technology the first two lines of a children's story were given to a computer, with a set of rules of "Syntax." In other words the computer was instructed how to "think." The lines from the children's story were about an engineer and his brightly polished steam engine. Slavishly applying the rules to the words, the computer came up with the following (grammatically correct) sentences:

"When water is polished, Steam is heated."

Of course, this is nonsense. A computer cannot think. It simply does what it is instructed to do.

A couple of years ago a minister of the Church of Scotland subjected the New Testament epistles of the apostle Paul to a computer. This machine revealed that only five of the fourteen letters attributed to Paul could actually have been written by him. Dr. P. G. Schrottenboer wrote an article on this subject at that time (see C.C. of November 29, 1963).

The Scottish minister, the Rev. Andre Q. Morton, has been put to the test recently. According to The

New York Times the Episcopal minister, Rev. Dr. John W. Ellison, told a conference on computers at Yale University, that the method used by Mr. Morton was insupportable and "an abuse of both, computers and scholarship."

Why?

Because Dr. Ellison has analyzed Mr. Morton's writings in the same way as Mr. Morton analyzed the epistle of Paul. And the result was that according to the computer Mr. Morton's writings could not be his!

We quote from The New York Times:

"I divided the first Observer article (this is Mr. Morton's article, Ed) into three equal parts," Dr. Ellison said. He studied the frequency with which seven common words appeared in the separate parts, he told the conference and compared the results with the frequency of the same words appearing in the second Observer article.

He found the pattern fluctuated from part to part moderately to wildly, he said. He noted further that the pattern of the first article did not match the pattern of the reply.

Dr. Ellison contended that this

showed he could not prove the unity of Mr. Morton's signed writings.

I found that the frequency of these words from one portion to another varied from the mean use by anywhere from 5 per cent to 88 per cent, he declared."

Dr. Ellison (using Mr. Morton's method) did not analyze the New Testament epistles, but used another literary opus. The result was that five authors could have written one book, while in fact the book had been written by one man.

"This demonstrates that in one writer, a wide pattern of variation can exist," Dr. Ellison said. He told the conference that Mr. Morton had apparently committed abuses of scholarship and of the use of computers for the sake of notoriety."

We don't have to add much. We may be thankful that the Scottish minister has been silenced. We want to repeat, however, a few lines of Dr. Schrottenboer's article of November 1963:

"We reject the findings because we disapprove of the method and disallow the assumption upon which the whole inquiry was based: namely, that man, with or without an electronic computer, can rule out the testimony of the Holy Spirit and decide whether or not Paul wrote the letters which claim to be written by him. The very procedure denies at the start, before the investigation begins, the absolute authority of the Bible.

But does it not seem very strange how men today will bend over backwards to protect a man suspected of crime and will eagerly accept, at least as a strong possibility, that a machine can decide a question concerning 'absolute religious authority' of documents almost two thousand years old?"

to the denomination by several church historians. Dr. Henry Beets, himself one of the first editors, writes for instance in his *The Christian Reformed Church*, that "In 1914 it was sold to the denomination . . ." (p. 98).

Dr. John Kromminga borrows this information from Dr. Beets' book in his work bearing the same title (p. 65). And in the official centennial history, the Rev. Mr. E. van Halsema says, "Since 1914 the Christian Reformed Church has published its two weeklies regularly . . ." (p. 180).

The cover photo story of *The Banner's* anniversary issue shows that "At the Synod of 1914, the denomination decided to purchase *The Banner of Truth* . . ." On February 25, 1915, our paper first carried the masthead indicating it to be the property of the Christian Reformed Church."

"I have called the present editor of *The Banner*," says Mrs. H. and so far great interest in the existence of this original ledger has been shown." Apparently *The Banner's* use of the 1915 date has been derived from its first publication as a denominational paper.

And so, an old ledger in a stuffy home library brought to light that the official date of sale of *The Banner* has been misquoted since 1923. And the P.S. in a letter reveals that the month of sale was January, 1915.

Soon Mrs. Hunderman will confer with her sister, Mrs. Julia Rooka-Dieleman, of Chicago, and her brother, Dr. Wendell H. Rooka, of Grand Rapids, — the two other survivors of the author of the ledger. With their permission, Mrs. Hunderman plans to release this historical document to the keepers of *The Banner*.

The information which recently has been recovered may prove to be very valuable to present and future historians.

Finds Historical Document

ORIGINAL LEDGER REVEALS ACCURATE DATE

office was located at 107 La Grave Avenue. Up till today this address belongs to the Parish House of the La Grave Christian Reformed Church.

A number of duplicate deposit slips indicates that the company did business with the City Trust and Savings Bank of Grand Rapids, which no longer exists.

The Reverend Jacob Noordewier was the president of the new company. Dr. Henry Beets was appointed editor-in-chief. Co-editors were the Reverends Mr. Menno J. Bosma, Mr. Herman M. Vander Ploeg, Mr. Henry Vander Werp, Mr. J. A. Westervelt, Mr. J. B. Hulst, and professor G. Vanden Bosch.

On December 31, 1909 the number of subscribers was \$291 which is almost twice the number of subscribers when the publishing company took over. In the hands of the company the publication grew from 16 to 24 pages. The name was abbreviated to *The Banner*, and the weekly was published every Thursday. One could subscribe to the publication for \$1.50 per year.

Mr. Jacob J. Buiten, formerly the business manager of the C.R. Publishing House, recalls in *The Banner* that "In those early years we also had a man who personally called on most of our subscribers, Mr. J. Van Ess." The ledger of *The Banner of Truth Publishing Company* shows that Mr. Van Ess was engaged in this work for *The Banner* before it was transferred to the Publication Committee. This agent went from house to house, soliciting subscribers, and collecting renewals. He was reimbursed for his travelling which extended as far as New Jersey, and was remunerated for his work by a weekly salary.

The year 1914 has been inaccurately quoted as the date of sale

By 1914 the Publication Committee of the Christian Reformed Church had begun to show an interest in *The Banner*. At this time the Netherlands in America who formed the membership of the denomination, were getting ready to change from a mixed "Holland" language to the English.

The pioneering work done by the men of *The Banner of Truth Publishing Company* and their predecessors in the English language was used by the denomination when the latter was ready to change to the English. On the basis of the work of these people has the official weekly publication of the Chr. Ref. denomination been built.

In a letter to the stock-holders, dated February 15, 1915, the secretary of the publishing company writes:

Agreeable to a resolution of the stock-holders of *The Banner of Truth Publishing Company*, *The Banner* has been sold and has now been transferred to the church. The consideration was, as you know, \$5000.00, of which \$1000.00 was to be paid upon execution and delivery of the contract: the balance in yearly payments of \$1000.00 each, until the entire amount has been paid . . . This first thousand has now been received.

P.S. Although negotiations have been going on for some time the papers were not signed till about two weeks ago.

This little bit of information changes, for the sake of historical accuracy, the official date of sale of *The Banner* to the Publication Committee from 1914 to 1915.

The year 1914 has been inaccurately quoted as the date of sale

At about the same time as *The Banner* — the official organ of the Christian Reformed Church — published its golden anniversary issue, a grey-haired lady was busy cleaning the antiquated library of her Grand Rapids home. Covered by stacks of dusty old papers in an ancient bookcase was a black book-keeping ledger.

When she removed the dust from the book, the lady leafed through it to see if it ought to be thrown out. At that time her eye fell on an inscription on the title page which said: *The Banner of Truth Publishing Company*.

It was an accidental discovery which Mrs. Clarissa Rooka-Hunderman made. But at the same time it was not too surprising that she should find this ledger on her attic. For the father of the 72-year-old lady was Mr. Gerrit J. Rooka, who during his life had been the business manager and treasurer of *The Banner of Truth Publishing Company*.

The Banner of Truth first appeared in 1866, and moved to Grand Rapids with its first editor, the Rev. Mr. J. Y. De Baun. In 1887 this pastor accepted a charge at the LaGrave Christian Reformed Church. The church had been organized in the same year as an "English speaking congregation."

The Reverend Mr. E. van Halsema, writing on "Our Church Publications," says: "A group of far-sighted men considered buying *The Banner of Truth*, which paper was not in a flourishing condition at that time." (*One Hundred Years In The New World*, p. 179). The treasurer whose financial books have now been recovered, was one of these men.

At the beginning of the ledger an entry reads: "The *Banner of Truth Publishing Company* was organized February 8, 1905 with a cash capital of \$2000.00 which was increased September 13, 1909 to \$4000.00."

The official letterhead of the publishing company shows that its

THE WORLD AROUND US

THE WISDOM OF THIS WORLD

BY JOHN VRIESINGA

Several months ago we likened the situation of rebellion-torn South Vietnam to that of a hopelessly sick person with the U.S. as nurse hovering over his bed and in desperation trying to arouse the patient into action.

Using the same figure of speech today, we could say that the nurse, or doctor, has finally concluded that nothing but drastic steps, such as a major operation, can save the life of the country.

President Johnson without making much ado about it, has ordered and put into effect a change of policy with far reaching consequences. Instead of merely assisting the changing South Vietnamese governments with weapons and military advice in the struggle against communists, the U.S. has now taken matters in its own hands with massive air raids not only on concentrations of guerilla troops in South Vietnam, but also on strategic points in North Vietnam.

It was a major move that in effect spelled out a state of war between the U.S. and North Vietnam. There was no declaration of war, there wasn't even any public mention of a change of policy. The U.S. president didn't go on the air to inform his country and the world, he didn't even make any announcement to Congress. There was only the publication of a "white paper" listing the reasons for the action.

Those reasons were impressive enough. The paper showed that the war in South Vietnam was not merely an insurrection of local communists but a carefully planned and executed campaign of aggression by North Vietnam. The title of the White Paper was "Aggression from the North" and it proves that since 1959 at least 20,000 and possibly as many as 37,000 communist trained guerilla fighters have entered the country from the North. It also proved with pictures that the weapons used by the infiltrators are supplied by North Vietnam. They are of Chinese make mostly and there has been a rapid build-up of supplies in recent months as the U.S. have captured whole shiploads of imported weapons. The paper even argues with evidence that the entire military action in the South is directed by the North Vietnamese strategists. All these and many other things are listed to justify the action the U.S. has taken in defence of freedom.

The most remarkable thing about the changed U.S. tactics is not that with them the present U.S. administration is in effect following the "get tough" line of Barry Goldwater who was branded a dangerous extremist for advocating it. The most remarkable thing about the affair is world reaction to the changed policy.

First of all there is the reaction (or should be say lack of reaction) from communist China. It isn't very long ago that Mao Tse Tung uttered the direct threats towards the U.S. It seemed the Chinese were simply chafing for the chance to declare war in order to annihilate the United States. Warlike acts against North Vietnam would be regarded as acts against China itself. For weeks now the U.S. has bombed and strafed points in North Vietnam and China hasn't lifted a finger. Peking has even grown remarkably silent about the whole business apart from now and then emitting a fierce sounding but futile growl. Why?

Because the Chinese know they cannot risk a war with the Americans. True, they have superior man-power, the largest army in the world. But they have nothing to meet the U.S. air force or navy, not to mention U.S. nuclear power. Mao Tse Tung's bluff has been called and he had no answer. Communist observers have even expressed the opinion that if the U.S. at this time were to attack Chinese territory itself, there would not be war.

The North Vietnamese must feel badly about this. Their only reaction to the new policy are futile threats to drive the Americans out of South Vietnam and a decided lull in military activity.

The Russian leaders are possibly the most embarrassed about the developments. Kossygin on the one hand breathes destruction when he is facing communist audiences, on the other hand he is exchanging polite smiles with the Americans when he faces the world, even to the extent of cordially inviting president Johnson for a visit to Moscow. The Russians want to continue their policy of peaceful co-existence, yet they do not want to appear as friends of the American imperialists.

Outside of the communist camp reactions are no less confused. France's De Gaulle, expressing deep concern for a spread of the war in Asia, has contacted Moscow to see what can be done about the situation. He would like to call a conference between the Americans, the Russians, the Chinese, the North Vietnamese and the French to settle the affair through negotiations. The idea sounds logical and if successfully carried out would be quite a feature in De Gaulle's diplomatic cap, but as yet the Americans are in no mood to follow his suggestions. Great Britain's prime minister Harold Wilson has given the U.S. action wholehearted approval, but it is costing him dearly. Many left wing supporters of his labour government are taking him to task over it. Canada has also supported the U.S., but even here there are dissenting voices.

And in the middle of all the confusion the South Vietnamese went right on quarrelling among themselves. Strong-man Nguyen Khan, who in his almost a year of government overcame one coup after another was finally brought low for good and sent overseas with a diplomatic mission as a cover-up for what amounts to virtual exile. The Buddhists are continuing their pressure for "peace at any price" and it's an open question how long the new military will remain in control.

Where are we heading? The U.S. has made it pretty clear that they are not ready for negotiations. Possibly they are surprised about

(Continued on page 10)

We are not the only ones

by Dr. R. Kooistra

As could be expected this bold attack on a secular ecumenism evoked a counter attack. Its spokesman was Peter R. Allan of Toronto, who responded on December 15th in a letter to the Editor as follows:

"No qualifications or doubts mar the smooth surface of Father Patrick's thought or blur the outlines of the choice he offers us between the Anglican Church and the Ontario Federation of Home and School Associations; that is, between church and world, Christianity and non-Christianity, good and evil. He has no fears that there may be other perceptions of Divine Truth than that offered by the church; he quite denies, in fact, that moral and ethical values exist outside the Christian faith, or that the Christian faith exists outside the church."

It is clear that Mr. P. Allen does not even quote Father Patrick correctly. He just ridicules the position of Christian responsibility in the name of a broad, vague tolerance without principle.

As Peter Allen says: "It may seem a pity that Christ, who died for all men, should be the property of so few", he arouses the question, whether Christ can be ours without faith.

Did not Christ himself speak about the many, who were called and the few, who accepted him? In Matthew 7:21 Jesus tells us: "Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father." Indeed John states that Jesus is the propitiation for our sins and not for ours only, but also for the sins of the whole world (I John 2:2), but this does not prevent the apostle from writing later on: "Whosoever denieth the Son the same hath not the Father" and to distinguish between the "sons of God" and the world (I John 2:23, 3:1).

The conclusion of Mr. Allen is one which gives clear evidence of the intolerance of certain tolerant men. It shows that even in the tolerant nineteen sixties the Public School reflects the sectarian faith

of a manmade faith. You feel the hot ire of scarcely dissimulated hate in his sarcastic closing remarks, which, again, we quote in full:

"But nothing, it seems, can be done, except to intensify the church's isolation by the creation of an autonomous educational system firmly based on knowledge of the one truth. This rejection of the rest of humanity, Father Patrick explains, would be actuated by love for humanity; the church, out of the goodness of its heart, is fully prepared to offer all the answers. Father Patrick's position is enviable; few men have attained such certainty."

After all this, Mr. Hugh MacKay planned to bring both parties together by the words of his wisdom. According to his letter to the Editor of The Globe and Mail on January the 4th, 1965, there should be a way to reconcile the secular ecumenicity of the Editor which the Christian brand of this ecumenicity as advocated by Father Patrick. How can this be done? Here is the answer of Mr. MacKay:

"The current problem of religious education in the schools would, if Christians would act in a true spirit of concession, compromise and charity, be solved by recognizing that all religions have a common ethical basis — with the possible exception of ritual cannibalism."

Here you see how far you can travel on this general, public, tolerant, nonsectarian ecumenicity — highway. It lasts as long as we don't eat each other. Though, if we would do so, this would end the difference of opinion. Ritual cannibalism is surely a means to solve differences of opinion!

We can understand how Mr. MacKay in his reconciliatory effort, yet must necessarily show his greater appreciation for Mr. Allen, to whom we are, according to him: "indebted for showing the danger of carrying Christianity beyond a tolerable code of morality to an irrational attempt to make the

church a real Christian community within a secular society".

This would not work. Why not? Well, here is the answer of Mr. Hugh MacKay:

"To allow Christians such freedom in education as Father Patrick proposes would gravely weaken the program of indoctrinating students in the secular religion of our modern state."

Indeed, such freedom must not be allowed to Christians, for the God of this age has taken away from some the freedom, which he first had promised to all. The freedom, equality and brotherhood, proclaimed in former days by a so called glorious, humanitarian revolution has given birth to the secular religion of "a brave, new world" (Aldous Huxley). Once again the revolution has devoured its own children. Once again we are reminded of the fact, that only with Christ we can be free. The development of a secular religion at the Public School cannot be halted anymore. Indeed the Old Western Society with its Christian, or at least Christianity-like attitude, is defunct. For this reason traditional religious instruction at the Public School becomes more and more a problem.

On Saturday the 13th of February a resolution calling for an end of religion instruction in public school was presented to the Ontario Minister of education, the Rt. Honourable William Davis. This resolution was signed by ten United Church ministers, three Anglicans, one Jew, and one Buddhist. The signers stated that:

"Purpose of the public school-system (is) education rather than religious indoctrination."

The resolution criticizes the statement of the Government that the purpose of religious instruction is to encourage "acceptance of the historical Christian faith". The public school will become more and more a school without the Christian religion, but with that of a secularized scientism. This is clear from the resolution mentioned above, which states also:

"We strongly urge that new approaches to the relationship of religion and education be explored. We believe that the public school system is not the proper place to encourage commitment to any particular system of religious faith and that religious instruction as it now exists is inadequate and should cease in its present form."

When the Christian School was built in Calgary, Mr. H. J. Kaiser, the President of the School society, said at the occasion of the cornerstone laying ceremony: "A child, who is taught, that God does not matter in reading, writing, arithmetic, science and history, will soon develop the attitude that God does not matter in anything." Permit me one more quotation of this speech of Mr. Kaiser, which will explain to all of us, why ecumenicity can only be welcomed, if it is a truly Christian one. Mr. Kaiser said:

"Education that pretends that God does not exist is fine for one who does not believe in God, but for a Christian it is not education at all, for it denies and dishonors the Triune God, Who is Lord of all creation and over each one of our lives."

Since education without religion

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE JANUARY PROBLEMS

No. 140 (Niemeyer)
From time to time we find a Niemeyer on our table and we have learned that "Niemeyers" are tough ones. This No. 140 does not make an exception to the rule. The main theme of this problem is the promotion of the white Pawn. There are many more problems of that kind. But this one gives a different promotion for each different variation. Did you enjoy it?

1. P-K7.
a. 1. —, PxR; 2. P-K8/B, K-K4;
3. B-N3 mate.
b. 1. —, PxB; 2. P-K8/R, K-Q2;
3. R-Q8 mate.
c. 1. —, P-N3; 2. P-K8/Q, P-N4; 3. Q-K6 or B-N3 or P-K5 mate.
d. 1. —, P-N4; 2. P-K8/N, K-K4;
3. B-N3 mate.

Of course, if black would answer 1. —, K-K4? mate would follow by 2. B-N3.

No. 141 (Lager)
This author in our own circles made it easy for all of us this time. We are thankful for his

kindness after the headaches he gave us in the past. 1. N-Q4, thr. 2. Q-B7 mate.

No. 142 (Hartong)
This problem belongs to the class of the so-called half-tempo. After moves of the Q Knight and the B Pawn, mate-moves are available. Only the N Knight gives trouble. All this is clear in the diagram itself. White makes the problem full-tempo by the key-move 1. Q-R2, hiding the Queen behind the Knight. If this Knight would play, the Queen could give checkmate by 2. Q-Q6. Is this not interesting?

No. 143 (Rietveld)
The diagonal R1-R8 is the heart of this problem. The position is such that if the black Pawn would move, the white Queen would dangerously be pinned. This leads to the solution. White simply takes that molesting and bothering Pawn. 1. QxP, thr. 2. N-Q4 checkmate. If the Bishop would take the Queen, the white Knight would take the Bishop with checkmate. Other possibilities: 1. —, N-B6; 2. RxN mate, or 1. —, N-B3; 2. Q-N5 mate.

is impossible, it is heartening to note that other Christians, like the Anglican Father Patrick, make Canada aware of the dilemma of the choice between genuine Christian education or a public education which becomes more hostile to our deepest convictions day by day. We thank God that we may notice that we are not alone. This

calls for a Christian ecumenicity with regard to education. Such true ecumenicity is now the demand of the hour. We hope that the National Union of Christian schools and its Canadian districts soon will appoint committees to explore such ecumenical opportunities.

Gleanings from the Press

From Hither and Yon

RELIGIOUS EDUCATION FIGHT TO BE PRESSED

TORONTO (CP) — The Ethical Educational Association plans to take its fight against religious education in Ontario public schools before the McRuer Royal Commission on Civil Rights.

Charles Phillips, association president, announced the plan to criticize religious instruction in schools as "an unjustifiable encroachment on freedoms, rights and liberties."

Mr. Phillips, former director of graduate studies at the Ontario College of Education, and Rev. Donald Gillies, a United Church Minister, were speakers at a meeting of the University of Toronto Faculty Club.

Mr. Phillips said the introduction in 944 of religious education in Ontario public schools "undermined the foundations" on which free, tax-supported schools were based. Such schools were made possible by agreement "to forgo any dogmatic instruction." This had been carelessly betrayed," he said.

There is a temptation to ask school boards to provide religious instruction because schools have captive audiences, Mr. Phillips said.

"The association is not opposed to any religion or any church," he said. "It is opposed to the religious indoctrination of a mixed but captive audience of children and young people in school. This is clearly a violation of religious freedom."

Mr. Gillies said many people speak of religion and education "as if they are identical in purpose and content. In fact they are fundamentally opposed."

He urged the association to continue working without apology for the abolition of religious education in the schools.

—London Free Press
SAYS 'BUS AID' UNCONSTITUTIONAL

HARRISBURG, Pa. (EP)—Bus transportation for school children is a "direct part" of the educational system and if parochial students are transported at public expense a constitutional violation would occur, the Rev. George Evans, legislative committee chairman of the "Friends of Public Schools" said here.

Legislation authorizing public funds for transportation of parochial pupils on established public school bus routes is pending in the State Legislature.

The Protestant clergyman said: "I do not adhere to the approach that this is a health and safety measure. I think that bus transportation is, pure and simple, a function to get the child from his home to the school. It is a direct part of the education system. Whether it is public or private, the school does not exist without transportation . . ."

Use of public funds to transport parochial pupils would "be a blow to the public schools," Mr. Evans charged, adding that if a parent "decides of his own free will to reject public education he rejects the services of public education."

—EP News Service
HOW TO PRAY FOR MISSIONARIES

Pray for essentials . . . that God will give us the measure of health that will best glorify Him. Sometimes it may be to His glory that we should be sick, and thereby demonstrate to the natives that we have a God who can keep us in perfect peace and joy, even in the midst of pain.

Do not pray that God will give us an easy path on the mission field, but that He will give us

sufficient grace to be over-comers for Him.

Pray that God will keep us from being too busy to pray. It is just as easy for us to be busy to pray, as it is for you at home to be busy — even serving God — to take time with God!

We're not so anxious that you pray that God will remove obstacles as that He will give us an unconquerable determination to go all the way with Him.

Don't simply pray that God will bless our activities — pray too that He will censor our activities. How easy it is for a missionary's time and energy to be spent on second best things.

Remember that missionaries are not saints, or perfect. We are subject to temptation, and Satan seeks every opportunity to cause us to fall . . . to rob us of our power and ruin our testimony. Pray that God will strengthen us to resist temptation. Remember too, that missionaries become lonely, discouraged, irritable, and impatient.

And above all, don't forget that we can be a busy and outwardly successful missionary without being on fire for Christ—just as you can be a deacon or a (Sabbath) school teacher without being on fire for Christ. Pray that God will keep alive the fires of compassion for the lost.

THANK YOU FOR PRAYING FOR YOUR MISSIONARIES.

—O. C. release
The Covenanters Witness

The Wisdom of this World (Continued from page 9)

the Chinese reaction and want to make the most of it. If so, we may expect a still further stepped up military action with perhaps naval action against communist supply lines via the Gulf of Tunkin or even with modest landings of marines. Such action seems almost called for since the guerillas have nearly succeeded in cutting South Vietnam in half.

On the other hand how far can the Americans go, how far can they press their "good luck" without causing Red China too much "loss of face". There's no doubt that their inactivity is costing the Red Chinese dearly in popularity among the new nations with communist leanings.

Quite like the Chinese communists would be very happy with the chance of negotiation. And quite likely the South Vietnamese affair will ultimately end up on some round table. Before it gets there the Americans want to solidify their position as much as possible so that they can negotiate from a position of strength.

But isn't it a sordid business, really? And aren't the proceedings an eloquent demonstration of how foolish this world's wisdom is, when problems such as these keep arising and find no other solution than through force and public farce?

Then again, aren't we awaiting new heavens and a new earth?

Dr. P. Y. DE JONG
Dr. R. KOOISTRA

Rev. F. GUILLAUME
Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 24 A GLORIOUS RESTORATION IS PROPHESED

Ezek. 40:1-4 and 47:1-23

BACKGROUND NOTES

The second part of the book of Ezekiel is extremely difficult. From chapter 40 on it is called the Vision of the New Temple. In preparing your essay about this subject you should keep in mind three important facts.

The first one is that God is merciful and gracious. God does not want to destroy the world but to save it. He does not want to let the sinner perish but to save him. In His marvellous and wonderful way He has made salvation possible in Jesus Christ His Son. His love prevails. Even the crucible in which His covenant people had to suffer because of their apostasy and sin had to serve His purpose of creating a new future for them. Punishment and chastisement are never God's last words. Our God is Love.

The second one is that Ezekiel was a prophet in Babylon, the land of the captivity. Ezekiel himself belonged to the exiles, the people who, being in the power of the Babylonian ruler, longed with sorrowful hearts for the city and temple of their God. This prophet had to explain to the people why they had to live in that country of the enemy. His task was exceedingly hard. But this same prophet was allowed to prophecy a glorious restoration. He comforted the people, telling them what God had shown unto him, opening a new future, arousing in their hearts new hope.

The last one is that God gave the glorious promise of restoration in the form of a vision. This is the difficulty of our subject. In a vision Ezekiel saw what God was going to do. His Kingdom would be spiritual in character. The future would be completely different than the past. A vision prevents us from knowing literally how the future will be. We should try to grasp the spiritual message in a vision. We should not explain it in a different way.

Make sure to keep these three facts clearly in your mind before you start to write your essay. Be very careful this time.

THE OUTLINE

Introduction, 40:1-4

"The 10th day of the 1st month" was the 10th of Nisan, the day of the choice of the Passover (Exod. 12:3); it was also the day when Israel passed through the Jordan (Jos. 4:19). It was "the 14th year after the destruction of the city" (chapter 33:21). How are these different dates related? Or is there no relation at all?

"The hand of the Lord upon him" made Ezekiel see a wonderful vision. Compare the expression with the beginning of chapter 8. Note the word "thither". This must mean "to the city". No precise explanation of the direction was necessary, for that beloved city of God lived day and night in the hearts.

Verse 2 makes the fact of the vision fully clear. The very high mountain was not Mount Zion. Why not? The indication, "as the frame of a city" is vague. Was Jerusalem meant? If not, what else could it be?

"Behold, there was a man" (v. 3). Can you prove that he was not a human being? He was not the Lord Himself either (read 42:13 and 43:6). This "man" was waiting for the prophet. Is it right to call him a builder?

Verse 4 tells that Ezekiel received a three-fold exhortation to be on the alert and attentive. He heard why that vision was shown unto him. He had to see in order to be able to declare all he saw to the house of Israel. This last verse of the introduction makes us understand the real meaning of the vision. It has a message which should be announced and preached. God had wonderful things to say about the future of His people. He had a glorious restoration in mind. He ordered His prophet to declare it to the people. To equip His servant for this task, He granted him this marvellous vision. Ezekiel had to preach what God wanted to show unto him in all the details of this strange temple, the temple of God, seen in a vision, which tells a wonderful story about a glorious future.

Living water from the temple, 47:1-12

In the previous chapters Ezekiel learned to understand the meaning of the new temple which did not exist in reality but which was shown unto him in a vision. Now in this particular part of the vision the prophet sees the glory of the Lord in its life-giving power for Israel's land and people.

The verses 1 and 2 describe the origin and course of this water. It came forth from the Temple. It was living water which came from

God. Note that twice the description is introduced by the word "Behold". Realize what is involved when that word is used in such cases.

Verses 3, 4 and 5 speak about the marvellous increase of the water. It is worthwhile to check the few details which are given. A cubit had a length of about 18-22 inches. The explanation is not hard. Think of the abundance of God's blessings.

Vs. 6 mentions the unbelievable growth of many trees on the banks of the river. Before, nothing of it was seen. Now walking back Ezekiel sees all kinds of trees which had grown in no time. Do you understand what the meaning may be of such a tremendous miracle in this vision?

The last part of this vision shows the river in its course. It flows on unto barren and desolate terrain, and finally into the Dead Sea, and makes the waters thereof sound, so that it swarms with fishes. This healing and quickening power of the water set forth the power of God's salvation which conquers death in Jesus Christ. There is no life outside of this water of salvation (see verse 11).

The boundaries of the land, 47:13-21

Even if you may use a map of Palestine you will find it difficult to define the exact borders of this new country. Do not forget that this geographical description belongs to the same vision of the whole chapter and of the book of Ezekiel from chapter 40. The meaning is that God gives an inheritance to His people according to His promises. Pay much attention to the first verses of this pericope. God has promised an eternal inheritance to His people. The question which sons of Jacob are meant is out of order, because the text deals with the twelve tribes of Israel, as they had lived as a nation in Palestine before the captivity.

The division of the land, 47:21-23

Think of the vision again. The message of God in this pericope should be understood. All God's children shall have their own portion. Unity will prevail. Notice that all of them are related to the temple. Even the great missionary task of the church enters into the picture. Read what is said about the foreigners. Do you know which provisions were made for foreigners in the law of Moses? You may find them in Deut. 23:2-9. However, in the new distribution of the land no difference shall exist between the people of God born of Abraham's seed and those born of the heathen. Through the redemption in Jesus Christ God's people shall be gathered together from every tribe and tongue and nation. A multitude without number shall stand before God's Throne. Close your essay by reading Revelation 22:1-4. "They shall see His face; and His Name shall be in their foreheads."

MOUNT RUSHMORE SCULPTURES

EGYPTIAN MUMMIES OWE THEIR 'LIVES' TO LINSEED OIL

What do the Egyptian mummies and the Mount Rushmore National Memorial have in common?

These seemingly unrelated phenomena, intended for infinite preservation, are protected by the same product of nature that re-

mains unrivaled as a preservative after some 5,000 years.

This versatile product is linseed oil, processed from flaxseed, which to most homeowners today is synonymous with a long-lasting coat of house paint.

The culture and utilization of flaxseed dates back to the dawn of recorded history. Remains of flax plants have been found in Stone Age ruins of Switzerland, according to the National Flaxseed Processors Association, which spearheads research work on flaxseed products.

The Egyptians were among the first ancients to utilize the protective powers of flaxseed. When their mummies were embalmed, the wrappings (made from another flax product — linen) were rubbed with flaxseed to provide a preservative coating of linseed oil. The mummy cases themselves were decorated with linseed oil-based paints. The extraordinary brightness of the decorations today plus the remarkable state of preservation of the mummies attest to the protection afforded by linseed oil.

And next spring when a small crew of specialists climb 6,050-foot Mount Rushmore at Keystone, South Dakota, to undertake the annual "facials" on the granite countenances of Presidents Washington, Jefferson, Teddy Roosevelt and Lincoln, a mixture based on linseed oil again will be used to seal any cracks that may have developed during the past year.

In the 23 years since Gutzon Borglum's masterpiece was completed — a period of unparalleled technological advances — nothing has been found to equal the famed sculptor's original sealing compound.

Consisting of linseed oil, granite dust and white lead, Borglum's recipe is intended to help the carvings "endure until wind and rain alone shall wash them away." Cracks in the stone faces sealed during the sculpturing process in the 1930's have required little further touching. The mixture's du-

rability coupled with its resiliency in heat or cold dictate its continued usage.

The annual repair work is largely responsible for the excellent condition of the sculptures. It dates back to Borglum's belief upon undertaking the project in 1927 that his work would endure if moisture were kept out of the cracks. With his special linseed oil-based sealer, the sculptor appears to have conquered what he considered the project's greatest enemy — the wedging action of water which, when frozen, could exert enough pressure to chip off the granite surface.

Reparations, a week-long task, are accomplished by specialists of the National Park Service. With the same hand winch used by Borglum and a boson's chair suspended by three-quarter-inch cable, the maintainers cover virtually every inch of the gigantic faces — inspecting, cleaning out old cracks, and sealing them and new fissures with the putty-like compound that is prepared by hand according to Borglum's formula.

The magnitude of the "facials" is better appreciated when you consider that each countenance is about 60 feet long, that you should nap in Lincoln's eyelid or stroll along Roosevelt's 20-foot mustache. Another Egyptian phenomenon — the Sphinx — has a head only half the size of Washington's. If proportionate full figures were added to the heads, each president would stand 465 feet, nearly half the height of the Eiffel Tower. The sculptured area measures 300 by 500 feet.

Borglum's choice for this "Shrine of Democracy" was based on its dramatic location and fine natural lighting, a combination that makes the sculptures visible for some 60 miles. The project, which cost

STRAPPED IN A BOSON'S CHAIR and secured by cable from the same hand winch used by the sculptor, Gutzon Borglum, a National Park Service employee searches for cracks in a Rushmore sculpture. Left unattended, the crevices would permit ice to form and chip off the granite surface. Repair men, using guy ropes, move horizontally across the faces, covering about 15 feet in one swing.

nearly a million dollars, was completed in 1941 and is visited by a million sightseers each year.

South Dakota, where the Mount Rushmore National Memorial stands, is one of the few states that grow oil-bearing flax, ranking third behind North Dakota and Minnesota. It is therefore appropriate that this versatile plant — which provides the protective oil for paints and varnishes, linoleum, oilcloth and medicines and protein for farm animal feed — helps insure the life of this revered memorial, which, in all likelihood, will outlast the mummies and the Sphinx.

If the research and development

work continually being carried out by flaxseed processors and the U. S. Department of Agriculture is any indication, flaxseed and its uses will be revolutionized to levels undreamed of by the Egyptian embalmers.

RECTIFICATION

In our March 5, 1965 issue we published an article on "The Great Society". Erroneously this article was attributed to Mr. Henry Numan Jr., while in fact the author of the article is Mr. Art Helleman. Our apologies for this mistake.

Editor.

The Bells are always ringing...

The Story of the Telephone

"I have heard articulate speech produced by sunlight!
I have heard a ray of the sun cough, laugh and sing!"

Alexander G. Bell.

A mail carrier slips an envelope into your mail box. The imprint "Michigan Bell Telephone Company" tells you it's a bill. It happens every month. The sight of that envelope rings a bell somewhere. But that bell has little to do with the Bell after whom the telephone system was named.

Who was Bell, anyway? What kind of a fellow was he; what did he do and where did he live? What happens when you "let your fingers do the walking"? In following paragraphs you will find some answers to these questions.

THE BELL BOY

Alexander Graham Bell was born on March 3, 1847 in Edinburgh, Scotland. The family background of Bell is a very interesting one. His mother is a portrait painter and accomplished musician. She is the daughter of a surgeon in the Royal British Navy.

Graham's father is a well-known teacher and author of textbooks on correct speech. He designs a code of symbols which is intended to be a key to the pronunciation of words in all languages. Visible Speech, as the code is called, soon proves to be of value in teaching the deaf how to speak.

The grandfather of Graham, Alexander Bell, is also a specialist in the art of good speech. Young Alexander Bell is named after his grandfather but he adopts the name Graham from a friend of the family for whom he has great admiration.

From his mother Graham inherits a talent for music. As an infant he can play music by ear, and later he is given extensive training to develop his musical ability. When Graham is twelve years old his mother begins to lose her hearing. It must be about this time that the boy decides not to follow a musical career, but to follow the footsteps of his father. He later learns his father's methods of teaching and soon becomes an expert in the use of Visible Speech.

TEACHING THE DEAF

Graham enrolls as a "student teacher" at Weston House, a boy's school near Edinburgh. In exchange for instruction in other subjects he teaches music and elocution,

the art of public speaking, in this school. Apparently he learns enough to qualify for studies at the University of Edinburgh shortly afterwards. Then Graham Bell becomes a full-time teacher. During a four year period, ending 1866, he finds time for studies at the University of London. By then he also teaches a class of deaf children in the methods of "visible speech".

At the end of his London period Graham experiments to find out how vowel sounds are produced. He concludes from the experiments that every vowel sound is a combination of resonances from different cavities of the mouth. The report is brought to the attention of a scientist in London, who refers Graham to a book called, *Sensations of Tone*, written by Hermann v. Helmholtz. Graham tries to read the book in German and gets the wrong impression that von Helmholtz has managed to "telegraph" vowel sounds, or send them from one point to another over a wire.

What von Helmholtz really has done is making tuning forks vibrate by electrical means. Graham soon learns his mistake, but the idea of telegraphing speech remains with him as a possibility.

In April, 1891, Graham goes to Boston, Massachusetts, at the invitation of the principal of a school for the deaf in that city. Here Bell is to instruct the teachers how to use Visible Speech in teaching the deaf how to speak. The idea of teaching the deaf is not commonly accepted in the America of this day. The popular view is that nothing can be done for the deaf. At the age of ten, children who are deaf are sent to an institution to learn the sign language. Bell obviously opposes this view. In 1872 he opens a school for teachers of the deaf, and the following year he becomes professor of Vocal Physiology at Boston University.

BURNING THE MIDNIGHT OIL

The young man who during the day teaches the deaf also works far into the night. "You can't make an owl sleep at night", he writes to the girl he is later to marry. He is about twenty-seven years old now, and spends the

ALEXANDER GRAHAM BELL - Genius of the telephone -

ALEXANDER GRAHAM BELL, the "father" of the telephone, was born in Edinburgh, Scotland. The telephone made him world-famous, but he looked upon helping the deaf as his life-work. Because of tuberculosis in the family, his father moved to Brantford, Ont. in 1870. There young Bell started his experiments. In Brantford the Bell home is kept as a memorial. A sign in front of the homestead says, "Here the telephone was invented and the first transmission of the human voice over miles of wire accomplished." Later on Alexander Bell moved to Boston, Mass.

night experimenting with the electrical transmission of sound. On the basis of Helmholtz' work with tuning forks Bell thinks he can send vowel sounds over a wire from one point to another. Others already have transmitted musical tones over a wire using telegraph current. Graham Bell then devises an apparatus to send more than one tone over the same wire simultaneously. The apparatus he calls the "harmonic telegraph".

Many are the struggles, the trials, and the experiments in a top floor room of a Boston boarding house where Graham Bell spends his time. Resulting from these is eventually the first real telephone.

To complete the love story it should be mentioned that Graham marries in July of 1877. Soon after the invention of the telephone Bell has very little money. His first public lecture brings him \$85.—, which he spends on a silver model of the telephone for his fiancée.

The bride is Mabel Hubbard, the daughter of a Boston attorney. Mabel has been left deaf by scarlet fever when she is four years old. Mr. Hubbard is the president of the school for the

deaf at which Graham Bell had taught.

Their honeymoon is spent on a sailing trip to England — to introduce the telephone there! Graham demonstrates the whole process to Queen Victoria who thinks it "the most extraordinary."

THE FIRST TELEPHONE

The telephone is born from concern for the deaf. Alexander Graham Bell's work with the harmonic telegraph leads him to study two electrical devices. The first is the phonograph — an instrument with a mouthpiece that guides sounds against a membrane. Spoken words cause the membrane to vibrate and somehow produce a wave pattern on a piece of smoked glass. The second device is a specimen of a human ear, mounted in such a way that the ear drum can function as it does in life. A whisper of hay replaces the bone of the ear to make patterns on smoked glass.

These devices Bell wants to use to show his deaf students what different sounds look like so that they may be able to reproduce them.

On June 2, 1875 Bell and his assistant Watson are tuning the reeds of the harmonic telegraph. One of the reeds is screwed down too tightly so that it freezes to the pole of its electromagnet. Watson plucks to free it. Bell at the other end of the line hears the distinctive twang of a plucked reed with tones and overtones. That same night the two succeed in transmitting voice sounds.

It still takes about nine months before the first intelligible sentence is carried over the telephone. One day Bell and Watson are trying a new liquid transmitter — each at one end of the line. Watson, astonished, hears Bell saying, "Mr. Watson, come here, I want you." Bell had upset the acid of a battery over his clothes. Watson immediately rushes into the room where Bell is, shouting, "Mr. Bell, I heard every word you said — distinctively." In his excitement over the success Bell forgets about the acid. And so, in March 1876, the telephone is born.

"HELLO GIRLS" COME TO GRAND RAPIDS

In August, 1877, two test instruments are hooked up in Grand Rapids. They make use of a telegraph line to connect the Monroe Street office of the Grand Rapids Plaster Company with its West side mills — a distance of about two and a half miles.

Like most new introductions in this city, the telephone spreads slowly. When the first directory

comes out in 1879 only sixty-five customers are listed.

The first telephone operators are messenger boys. Grand Rapids is among the first to replace the boys, who according to early accounts, are not very friendly with subscribers. Manager Watson comes into the exchange office one day and finds the boys on their knees . . . shooting marbles! So, in 1880, the boys are replaced by girls whose patience and courtesy makes them more adaptable to the work. The "hello girls", as they are called, put the "voice with a smile" to work in Grand Rapids. A year later they can smile even more, because long distance service is then opened in this city.

Between 1894 and 1923 the Bell telephone system finds competition from the Citizens' Telephone Company which starts operating when Bell's patents expire. The competition is ended when Bell buys out Citizens. And ever since the lines have been open to all.

The 100,000th telephone is installed in Grand Rapids in 1951. Today, there are over 166,000 phones in this city — an increase of 83 per mille over 85 years ago when the first bell began to ring here. Now 953,000 calls per average business day are made from Grand Rapids only.

In the state-wide operations of the Michigan Bell Telephone Company Grand Rapids plays a key role. The southwestern division, as well as the Grand Rapids and the Grand Valley district offices are located here. These offices coordinate telephone activities throughout West central Michigan.

The Grand Rapids accounting operations center is one of the four revenue accounting centers of the telephone company. Nearly 200 personnel, with the aid of the most modern machinery, prepare some 400,000 customers bills each month. The total number of employees of the Bell Telephone system in this city is approximately 1500.

BELL'S SERVICES TODAY

It could be expected that the telephone which developed from the ingenious mind of Alexander Bell should open the way to later inventions in the field of communication. Today the services of the telephone company have expanded into just about every corner of the world and in many networks of communication. It has, for instance, moved into the field of the press. Teletypewriters are used in press offices, television and radio stations, to spread the news almost as soon as it happens.

In business, individual communication circuits are used to transmit a large number of messages rapidly between different locations within an organization. Mail order houses, law enforcement agencies, government bodies (the "hot line"), financial markets and the press use this type of communications frequently and liberally.

Radio broadcasting is another field occupied by the Bell system. In the roaring mid-twenties telephone lines were first brought together in a network so that a number of radio stations could broadcast the same program. The then booming entertainment industry has welcomed this service of the telephone company; it helped to magnify the roars of that decade. In the "thirties" the use of network radio increased even more.

After World War II the telephone companies began providing channels for television transmission. In 1961 the Bell system maintained 83,000 channel miles of TV network, serving some 500 television stations in about 320 cities from coast to coast. Almost the entire network is equipped to transmit color. Closed circuit television for churches, theatre, medical, scientific and educational uses are also part of the television services offered.

In the defense of the nation the telephone companies also play an important role. They provide the communication systems used by military and civil defense organizations. Projects, such as NIKE missiles, designed to defend American cities from air aggressors, and the DEW (Distant Early Warning) Line, were undertaken by the Bell system.

THE PICTUREPHONE

In 1961 American Telephone and Telegraph Company President F. R. Kappel says, "... New methods will be available for transmitting all kinds of information, including person-to-person television."

In 1964 the first three picturephones were installed in New York, Chicago and Washington, respectively. They are available for calls of three minute duration at about \$18.— for the shortest distance.

Picturephone calls require more band width than is involved in an ordinary telephone call. The picturephone service available at its present start is thereby still very limited.

There are many possibilities for the future of the picturephone. What other applications of the

(Continued on page 12)

Do it again Lord; do it again!

by W. Stanley Mooneyham

It is said that when General William Booth, founder of the Salvation Army, would read the Book of Acts and feel the warmth of the fires of evangelism which blaze on page after page of its 28 chapters, tears would stream down his face as he prayed, "Do it again, Lord; do it again!"

Over the centuries the church has seen the flame of evangelistic passion rise and fall. There have been days of triumph when it swept over entire continents, fanned by the Holy Spirit and fed in the hearts of Christians by the words of Jesus: "Other sheep I have, which are not of this fold; them also I must bring" (John 10:16).

And conversely, there have been times — tragic times — when the flame was only a flicker. This may be such a time. It is certainly true that evangelism is being short-changed by much of contemporary religion. If evangelism is the heartbeat of the church, there are vast segments of the church where the heartbeat is barely detectable.

And because this is true, the church is losing the statistical battle. A missionary leader reported recently that one out of every 13 people in the world is a Christian, but warned that if the

Dr. Mooneyham is special assistant to Evangelist Billy Graham and has been named coordinating director for the World Congress on Evangelism.

present ratio of converts to population increase continuous, Protestant Christianity will represent only four per cent of the world's population by 1980, and only two per cent by the year 2000.

More people in the world today are without a knowledge of God through Jesus Christ than at any other time since He lived. Yet the church today is not giving full priority to its mission of taking the good news of redemption to every land and people. The major part of its personnel, time and money is used for purposes other than evangelism.

It is against this dark and disturbing background that the Protestant fortnightly magazine, Christianity Today, has announced plans for a World Congress on Evangelism to be held on October 26—November 4, 1966, in Berlin, Germany.

The congress, conceived as a potential landmark in Christian history, will bring together 1,200 influential churchmen from around

the world to discuss for ten days all the aspects of evangelism — from its authority and theology to its methods and obstacles.

The aim of the congress, in the words of its chairman and editor of Christianity Today, Dr. Carl F. H. Henry, will be "to face the duty and need of evangelism, the obstacles and opportunities, the resources and rewards, and to encourage Christian believers of common faith and doctrine in a mighty offensive for the gospel in the remaining third of the twentieth century."

"The overriding concern of the congress," says Dr. Henry, "will be the absolute necessity of fulfilling Christ's command that his disciples go into all the world and preach the gospel."

He adds: "We hope that one by-product of the congress will be an advance within many churches from a type of modern evangelism that relies on the minister for evangelistic messages, to an evangelistic church membership."

Its theme is "... So Send I You," taken from the words of Jesus in John 20:21, "As my Father hath sent me, so send I you."

Billy Graham has been named honorary chairman of the congress, and in accepting the position declared the hope "that the congress will speak to the whole church with clarity and authority on evangelism and the mission of the church. Many of the recent statements coming from church conferences have been vague and confusing on the subject of evangelism."

Congress leaders expect it to do just that. They have outlined the formal, seven-fold purpose of the meeting as follows:

1. To define biblical evangelism;
2. to expound the relevance of Christ's gospel to the modern world;
3. to stress the urgency of evangelistic proclamation throughout the world in this generation;
4. to discover new methods of relating biblical evangelism to our times;

5. to study the obstacles to biblical evangelism and to propose the means of overcoming them;
6. to discover the types of evangelistic endeavor currently employed in various lands; and
7. to summon the Church to recognize the priority of its evangelistic task.

Plans for the congress are predicated on the participation of more than 700 delegates, 300 guests, and 100 observers.

Attendance will be by invitation only. Participants will be:

1. leading evangelists from many countries;
2. denominational leaders whose administrative responsibilities concern the church's involvement in evangelistic activity; and
3. teachers and scholars whose areas of specialization relate significantly to evangelistic concerns.

Dr. Clyde W. Taylor, executive secretary of the Evangelistic Foreign Missions Association, will serve as chairman of a seven-member executive committee for the congress. Dr. W. Stanley Mooneyham, special assistant to Mr. Graham, will be co-ordinating director. Other members of the executive committee, along with Dr. Henry, Taylor, and Mooneyham, are Robert C. Van Kampen, a business executive of Wheaton, Illinois; George M. Wilson, Minneapolis, executive vice-president of the Billy Graham Evangelistic Association; Dr. Robert P. Evans, Paris, France, European director of Greater Europe Mission; and the Rev. Walter Smyth of Atlanta, vice-president in charge of crusade planning for BGEA.

West Berlin's Kongresshalle, which has been reserved for the event, has a main auditorium seating 1,264 persons, plus a number of smaller halls wired for simultaneous translations. Congress proceedings will be conducted in English, German, French, and Spanish, and possibly a fifth language.

ACROSS

1. Sleeveless wrap
5. Tall tree bark
9. Top
10. Hearst
11. Temple on Acropolis at Athens
13. Close to
14. Narrow inlet; gool
15. Firearm
17. Famous Russian horsemen
21. Nautical mile; Jap
22. Journey
23. Place for dogs
25. Tennis stroke
27. Spawn of fish
28. Girl's name; pose
31. Pigmented layer of the iris
34. Artificial language
35. Certain race horses
37. Sleeveless garment; Arab
39. — de Janeiro
40. Like
41. Gazelles
45. Implement
46. Pneumatic tube
47. Organs of hearing
49. Reports

DOWN

1. One who captures
2. Wallaby; Braz.
3. Through
4. Additional
5. A wave turning into foam on the shore
6. Biblical well
7. Combination of fog and smoke
8. Act of holding real estate
12. Yoke
13. Perform
16. Nothing
18. Vat for fodder
19. Base-ball or football
20. Pig's nose
24. Glacial snow field
26. Cakes
28. Friar's title
29. Having lobes
30. Dirty
32. Expunges
33. Beast of burden
36. Sounds, as a train whistle
38. Celebes ox
42. High, craggy hill
43. Apple seed
44. Epoch

Telephone

(Continued from page 11)

picturephones are possible has at this time not properly been evaluated. Eventually this service should be available for anyone who wants it. The one area where this sort of communication might prove to be of great value is education. Imagine a son or daughter unable to attend class. With the aid of short circuit television or teaching machines, it would be possible for the absentee to follow classes and lectures by means of the picturephone.

CALLING OVERSEAS

For the benefit of those who have relatives overseas we have made inquiries at the Bell Telephone Company regarding placing long distance calls to Europe, and especially to The Netherlands.

Many calls to Europe go through as quickly as do long distance calls within the United States. It may be a comforting thought to know that when emergencies arise or special days are to be remembered your overseas relatives are as close as your telephone.

The week-day rate for a three-minute message from anywhere in the United States to most overseas points is \$12.—. In many

instances the rate is lowered to \$9.— at night or on Sunday. One who wishes to establish a telephone connection with a place in the Netherlands can do so any time of the day. Such a call can be made on a person-to-person basis exclusively. The day rate applies until 5:00 P.M., after which it is lowered to \$9.—. The time here indicated is Eastern Standard Time, as we have it in Michigan all year around.

To get the connection you want, you simply dial the operator. Tell her that you wish to place an overseas call to The Netherlands, and the operator immediately connects you with the overseas operator in New York. From there on the New York operator will put the call through to the Netherlands, where a connection is made with the locality and party you wish to call.

It should be unnecessary to point out that there is a marked difference in time between the two countries. As it is, the Netherlands is six hours ahead of Michigan in time. One who places a call at noon must take into consideration that it is 6:00 P.M. in the old country, so that he may be talking to someone with a hot potato in his mouth.

C.W.B.

BY ALL MEANS, LEARN A TRADE!

Some facts and figures

(Canadian Scene) — Canada's longest postwar expansion could be stalled — not by a shortage of credit or by a lack of markets — but by a shortage of skilled people. That is the conclusion presented by a special Financial Post study of what is happening on the employment front. It shows that jobs are available now but the men are not and shortages exist through the skill scale from tradesmen to professionals. Take two examples: Dobie Industries Ltd., is turning away business, its textile mill in Galt, Ontario can't hire enough skilled workers to run its plant all out and Com-

puting Devices of Canada Ltd., Ottawa, has projects backing up; there just aren't enough skilled people available to do all the work they know they can get. In the past year, the company has recruited engineers and skilled technicians from 23 different countries and in the past 18 months, it has moved 30 engineers and their families from Britain alone. These specific instances are backed up by a study carried out by Canada's Economic Council and scheduled for publication soon. The council surveyed, in detail, the manpower needs of 200 Canadian companies and were told that

some companies are already losing business because they lack the right men.

Canada's 200,000 still unemployed (about 3% of the work force) are little help in the current shortage as the majority are insufficiently skilled. Skills most urgently in demand include machinists, toolmakers, mechanics and repairmen and other machine shop occupations. In September, National Employment Service officers were looking across Canada for 43% more skilled tradesmen than in September 1963.

At present half of the population is under the age of 15. By 1967, Canada's Centennial, the average Canadian will be barely more than 24 years old and one

out of every four of its residents will be in school. By that time about 75% of all Canadians will be living in the cities, resulting in an urban growth of 50% average! Between 1965 and 1970 1,000,000 people will have to be added to the existing work force, because Canada's labour force increases every year with nearly 3%, twice as high as that of the Netherlands and 8 times as high as that of Germany.

At the same time Canada's aging problem also becomes more urgent:

1881:	100,000	people over 65 yrs.
1901:	200,000	" " " "
1921:	400,000	" " " "
1941:	700,000	" " " "
1961:	1,000,000	" " " "
1981:	1,600,000	" " " "

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(12)

Cleaver changed an incipient whistle abruptly into speech.

"So you know Shaftesbury. What a relief to meet a man who reads widely. Job, there is a good fellow." He nodded graciously towards Job's retreating figure as he went to walk his watch. "But his mind is stocked only with his school texts, commonplace orthodox books and the Bible, which he also has conned by rote. And the rest care for little but rum and cards and the prospect of a wench the next shore leave. Whether you like the expression or not, I bless Fortune who sent you my way before I died for lack of companionship."

The companionship flourished during the stirring and strenuous months which followed. The War of the Spanish Succession, which had been unofficially and spasmodically recognized since the abortive French invasion in February was duly and solemnly declared on April the third. Amid watchful manoeuvres to guard the British coast and prevent collusion between Jacobites within and French without, the task of the Harwich was to escort merchant shipping on its lawful but hazardous occasions. Up the East Coast to Scotland, across to Norway, to Denmark, to Sweden, she headed her convoys and returned. Once she gave chase to a small enemy vessel and fired a warning shot; once she fired a shot across the bows of an English trader in order to exchange three worthless sailors for three able merchant seamen; once she had a brief spirited engagement with the French man-of-war, Solide, and, though the enemy struck her colours and the Harwich lost only one man, the thunder of guns and the crash of shot, shredding sails, and falling timbers gave John his first experience of war.

These moments were sparsely scattered over long periods of uneventful arduous routine. Meanwhile Cleaver, Lewis and Newton spent their off-hours together. Miles Cleaver applied himself to the task of enlightening his young friends — and to Lewis who was eighteen and Newton whose nineteenth birthday occurred while the Harwich was

at Elsinore, his twenty-one-year-old knowledge passed for profound wisdom. Job Lewis had read Hooker and Butler and William Law; John knew Milton and Addison and Bacon as well as Shakespeare, and had tasted the heady speculations of Shaftesbury; but here was a daring soul who had at his tongue's end the mordant wit of Voltaire, the ponderous works of Locke, the free-thinking of Bolingbroke and the scepticisms of David Hume. From the moment in which he convinced Newton that he had missed — as indeed he had — the subtle teaching of The Characteristics, John became a willing and eager disciple, and as first one fetter of prejudice, then another, was struck from him, he could not be satisfied until he had brought Job to a similar emancipation.

Re-reading Shaftesbury, he felt as if scales had fallen from his eyes.

"How could I have failed to see his drift and thought he was an orthodox Christian?" he marvelled after reading Palaemon's speech on miracles.

Miles Cleaver smiled.

"Most of us read into a book what we wish to believe. Your upbringing compelled you to think that none but orthodox Christians were good or intelligent or amiable. So when you read a book, the author of which is evidently good and intelligent and amiable, he must be an orthodox Christian! Besides, Shaftesbury, realizing how revolutionary his thinking is, wisely veiled it in language which would not shock his readers. He recognized that the meaner sort are better with the curbs and restrictions of orthodoxy. We pity the ancient pagans. Yet Lucian and Lucretius discovered the weakness and inconsistency of their religion and were acclaimed. If our writers claim an equal freedom, religion would have them in the pillory."

"Not all," said Newton determined to be fair. "Milton pleads eloquently for freedom of opinion and press — and he was an orthodox Christian."

"Though accused by the orthodox of Arianism," conceded Cleaver.

"But according to your interpretation," said Lewis, who had been listening silently, "nature is perfect and man is perfect. I don't pretend to be a philosopher but the falsity of that is patent. Consider the devastation caused by last summer's tidal wave. Look at the offscouring of the gulls we have on board or our own mates, Gillies and Roman, or for that matter ourselves —"

"We don't contend," broke in John eagerly, identifying himself for the first time with Shaftesbury and Cleaver, "that men are perfect. We do say that they are born in a perfect state, that

their instincts are noble and good, that by example and training . . . and by fear and domination they become evil. And as for the universe being imperfect, Shaftesbury contends that such teaching argues imperfection or impotence on the part of the Creator; that what seems imperfect to us is because we cannot view the whole in perspective, even as a man who was perpetually confined in the hold of this ship and caught only a glimpse of an isolated spar would have no idea of its function or performance in the motion of the whole — it would seem an ugly and useless appendage."

"But the Bible teaches that man is totally depraved and incapable of good," persisted Lewis, his native Devonshire becoming more apparent in his speech with earnestness, his dark eyes fixed on Newton as they were in every discussion. He seldom looked at Cleaver or addressed him directly, feeling insecure with his raillery and light condescending manner; but John without effort had won his confidence. The words awoke an echo, though a faint one, in John's conscience and it was Miles who answered.

"The Bible teaches, you say." The quotation marks were gently inserted in his cool smiling voice. "You talk as if the Bible dropped from heaven, printed in English and bound in Pater-noster row! But there again, my friend, you come to the Bible, not with an open, much less an enquiring mind, but with one already barricaded and bolstered with the teaching of your childhood. Have you never realized how many people, if you asked them why they believe and act in what you consider a wrong and ridiculous manner, would give that same reason? 'The Bible teaches' the Papist says, careful not to call himself a Papist, but a believer in the Old Religion. 'The Bible teaches' the Quaker says, and would greet the French on our shores with: 'Thee is welcome, friend.' 'The Bible teaches' say the followers of Luther and 'The Bible teaches' thunder the disciples of Calvin, at one another's throats. But 'The Bible teaches' cry the Anabaptists and decry your baptisms as a pagan superstition. And 'The Bible teaches' cry these mad enthusiasts called Methodists who preach the ignorant deluded rabble into fits and trances and orgies, the excesses of which they doubtless explain by a text. Ah, but, you say, what we say 'The Bible teaches' is right — and so all the wretched and barbarous persecutions and wars which have racked Christendom these many centuries! But a thinking man does not, cannot, if he is to have self-respect, limit his thinking by such a cant statement — unless he is prepared when the Jew

says 'The Torah teaches' to become a Jew, or when the Mohammedan says 'The Koran teaches' to become a Mohammedan. And truly," he concluded, "judging by the number of wives Mahomet conceded to the devout, and the tangible delights of his heaven, I think that last step might be an advantageous one for a man to take."

The others shared his laugh but Job's square plain face settled back into its habitual gravity. John, whose mind was racing ahead to the unexplored possibilities which such liberty opened up, felt the drag of his reluctance.

"The Bible itself contradicts what you say about man, Job. Wasn't your namesake called 'a perfect man and upright'?"

Job's troubled eyes came back from the green waters of the North Sea, but before he could answer, Cleaver spoke again.

"If we ask ourselves — holding our creedal prejudice at bay for a moment, if we can — which concept is more honouring to the Author of Being, surely there can be only one answer. Man made in the image of God (as the Bible teaches, Lewis) and to have dominion over all the works of nature (as the Bible also teaches) a wretched, depraved, helpless, cringing creature doomed to grovel or be damned; or man the rightful lord of creation capable of self-knowledge, self-expression, self-realization, in fact bound, if he is to be a whole man, to be true to his nature, unafraid of his instincts, enslaved by no super-imposed taboos."

"Yet," murmured John, conscious of where some of his instincts would lead, "Shaftesbury enjoins Virtue and condemns Evil."

"I think," said Miles, and somehow, though not smiling offensively, he conveyed the impression of suppressing with difficulty a smile which might give offense, "we must re-read his discussion of Virtue. Shaftesbury is too good a Latinist — your pardon, John — to forget for a moment that Virtue is manliness and that as virtue for any creature is the full expression of its nature, so Virtue for man is the complete expression of his manliness. To you it consists of suppression, of denial of mortification. Remember his use of the word Balance which we use in such terms as Balance of power among nations but never think of in connection with a Balance of power in our proper nature. What orthodoxy has blessed as Virtue the philosopher censures as Evil — a warping and spoiling, an atrophy of part of man's real nature, which is essentially good."

(To be continued.)